

బాలానంద బోమ్మల రాబిన్ హుడ్ నొహన కథలు

రచన :

సింగంపల్లి అప్పారావు

నవీరత్నభుక్ ప్రెస్

టాంకషార్టుసరణ్, విజయవాడ 520002.

భాలానంద బోమ్మల రావిన్ హుడ్ సాహస కథలు
రచన :
సింగంపల్లి అప్పారావు

ప్రఫమ ముద్రణ :
నవంబర్ 2000

ముఖచిత్రం :
రవి
లోపలి బోమ్మలు :
వి.యస్. ప్రకాశ్

© ప్రచురణ మాక్యూలు :
ఖ. కె. అర్. మూర్తి (ఎప్లిషర్)
28-22-20, రహిమాన్ వీధి
అరండల్-పేట, విజయవాడ-2
ఫోన్ : 432 813

ముద్రణ :
డి. ఖి. ప్రీంటర్స్
విజయవాడ-2

వెల : రు. 25.00

బాలసాహిత్యంలో - బంగారు మొలకలు

కాలానంద బౌముల పిరికి సాయిబాబా	బౌముల మత్తాద రామస్నే కథలు
" అరెవియన్ నైట్స్ అద్యుత కథలు	" అల్లాపుద్దిన్ అద్యుత దీపం
(3 భాగాలు)	" ఆలీబాబా 40 దొంగలు
" షైక్స్ పియర్ అద్యుత కథలు(3భాగాలు)	" అక్సర్ ఫీర్బల్ వినోద కథలు
" బైతిల్ కథలు (2 భాగాలు)	" బేతాళ కథలు
" సిందీబాద్ సాహస యూతలు	" తెనాలి రామకృష్ణ కథలు
" రాధినీసన్ క్రూసో సాహస యూతలు	" పరమానందయ్య కథలు
" డాన్ క్రైస్టసోప్పు సాహస యూతలు	" భట్టి-విక్రమాదిత్యుల కథలు(2భాగాలు)
" రాధినీహుద్ సాహస యూతలు	" అపూర్వ చింతామణి
" రెండు మహానగరాల కథ	" కాశి రామేశ్వర మజిలీ కథలు
" దేవిద్ కాపర్ ఫీల్డ్	" గలివర్ సాహస యూతలు
" ఆలివర్ డైస్	" తగత్తసింగ్
" రాజు - పెద	" బి. ఐర్. ఆంబేద్కర్
" ప్రపంచ అద్యుత కథలు	" సుఖాషింద్రబోన్
" పంచ తంత్రం (2 భాగాలు)	" అజ్ఞాద్ చంద్రచేహర్
" రామాయణం	" రాజు రామమోహనరామ్
" భారతం	" మదక్ థరిసా
" భాగవతం	" రఫీంద్రనాథ్ తాగూర్
" దూవతారాలు	" జయప్రకాష్ నారాయణ్
" శ్రీకృష్ణలీలలు	" యోగి వేమన
" తెప్పుసుల్లాన్	" శూఙ్య బాహుజి
" శిరపాంచ్ కట్టుబ్బిహున	" తగవతిచరణ్

విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు అమూల్య నేప్టాలు

ఇంగ్లీష్-తెలుగు డిక్షనరి	తెలుగు వ్యాకరణము
తెలుగు-ఇంగ్లీష్ డిక్షనరి	సులభ వ్యాకరణము
హింది-తెలుగు డిక్షనరి	45 రోజుల్లో ఇంగ్లీష్
తెలుగు నిఘంటువు	45 రోజుల్లో హింది
త్రిభాషా డిక్షనరి	ఇంగ్లీష్ తెలుగు స్వేచ్ఛాధిని
తెలుగు-హింది డిక్షనరి	హింది తెలుగు స్వేచ్ఛాధిని
ఇంగ్లీష్-ఇంగ్లీష్ డిక్షనరి	గణిత ఛలింపియాడ్ (తెలుగు)
ఇంగ్లీష్-హింది డిక్షనరి	గణిత ఛలింపియాడ్ (ఇంగ్లీష్)
హింది-ఇంగ్లీష్ డిక్షనరి	గణిత సూత్రములు
రసాయన శాస్త్ర నిఘంటువు	గణితము-సమస్యలు-సాధనలు
జంతుశాస్త్ర నిఘంటువు	ప్రాథమిక గణిత శాస్త్ర స్వేచ్ఛాధిని
వృక్షశాస్త్ర నిఘంటువు	ఆంక గణితం
గణితశాస్త్ర నిఘంటువు	గణితశాస్త్రం (బీఇగణితం)
బొతికశాస్త్ర నిఘంటువు	స్వైర్ నేస్కెర్ ఇండస్ట్రీస్
ఇంగ్లీష్ వ్యాసాలు-లేఖలు	ఫోటోగ్రఫి నేర్చుకుండాం
హింది వ్యాసాలు-లేఖలు	తెలుగు సామెతలు
తెలుగు వ్యాసాలు-లేఖలు	ఇంగ్లీష్ తెల్లుగు సామెతలు
ఇంగ్లీష్ గ్రామర్	మీ ఆంగ్ల పదశాలం పెంపొందించుకోండి
హింది గ్రామర్ (హైన్‌గ్రాం)	టోక్స్ వర్ట్
హింది గ్రామర్ (డిగ్రీ)	1001 టోక్స్-టోక్స్-టోక్స్
లోప్పి టోక్స్	1001 వింతలు-విచిత్రాలు
త్రిభాషా వ్యాకరణం	నవ్వులు
ఎంకిపాటలు	ఫగోళశాస్త్రం-క్రిష్ట్
సికహాపాని	కాప్టాన్సు

రాబిన్సుడ్ సాహన కటులు

రాబిన్ హజ్డ్ పన్నెండు సంవత్సరాల వయసులో తన శండు పెల్ల లందరికి నాయకుడుగా ఉండేవాడు. పెల్ల లందరూ ఎంతో అల్లరి చేసేవారు. మంచి మంచి ఆటలు ఆడుకునేవారు.

చిన్నతనం నుంచీ రాబిన్ హజ్డ్ కి క్రతియుధమన్నాన్, గుర్రపుస్టారి అన్నాప్ర ఎంతో ఆసక్తి చూపుతుండేవాడు. గురిమాసి లక్ష్మిన్ని బాణంతో కొట్టడమనేది రాబిన్ కి వెన్నతో చెప్పిన విద్య.

రాబిన్ ఉంటుస్న చ్ఛలైటూరు నుండి చాలా దూరంలో ‘నాటింగ్ హామ్’ అనే పెద పట్టించుంది. అక్కడ రాబిన్ మేనమామ ఉంటున్నాడు. అతని పేరు ‘గామ్ వెల్స్’!....చాగా పటలకుబడి ఉన్నవాడు. ధనవంతుడు కూడా!....

“అమ్మా! ‘నాటింగ్ హామ్’లో నీకొక అన్నయ్య ఉన్నాడని చెఱుచూ ఉంచావు కదా! ... మరి మనం అక్కడకు ఎప్పుడూ వెళ్ళినట్టులేదే!.... మామయ్య ఎటువంటివాడు? మహావిరుడేనా?” అడిగాడు రాబిన్ ఒకనాడు తల్లిని.

రాబిన్ తల్లి నవ్వి “మహావిరుడేనా! అని అడుగుతున్నావా? మీ మామయ్య షేర్ వుడ్ అడవిలోకి వెళ్ళి ఎలుగుబంటేని ఏ ఆయుధం తేకుండా ఉత్త చేతులతోనే చంపాడు తెలుసా?” అంది.

రాబిన్ అశ్వర్యపోయాడు!....

‘నేను కూడా అటువంటి మహావిరుడిన్న కావాలి! ఆయుధాలు ఉపయోగించ కుండా కూర జంతువుల్ని చంపాలి. వీరాధివిరుడిన్న అనిపించుకోవాలి’ అను కున్నాడు.

పదిహేనేళ్ళ రాబిన్, ఒకనాటి ఉదయాన్నే విల్లూ, బాక్కాలు తీసుకుని, షికారుగా షేర్ వుడ్ అడవి లోపలికి వెళ్ళాడు.

మధ్యహ్నమైంది. రాబిన్ ఇంటికి తిరిగి రాలేదు. తల్లిదండ్రులు ఎంతో భయపడిపోయారు.

సాయంత్రమైంది. అయినా రాబిన్ ఇంటికి రాలేదు.

రాబిన్ తండ్రి అంతటా వెదికాడు. అడవిలో కొంతదూరం వరకూ వెళ్ళి చూసాడు. ప్రయోజనం తేకపోయింది.

రాత్రి కావచ్చింది. రాబిన్ జాడలేదు. రాబిన్ తల్లి కొడుకు కోసం ఏదుస్తూ కూర్చుంది. రాబిన్ తండ్రి ఆమెను ఉదారాచ్చాడు.

తెల్లవారింది. సూర్యుడు నడినెతికి వస్తున్నాడనగా రాబిన్ తీరుణడినా ఇంటికి చేరుకున్నాడు. రాబిన్ తల్లి కొడుకుని కొగలంచుకుని ఆనంద పారవళ్ళంలో మనిగిపోయింది.

“నిన్న అంతా ఎప్పడున్నావురా?....” అని రాబిన్ తండ్రి గద్దిస్తూ అడి గాడు.

రాబిన్ హుడ్ తల్లి, రాబిన్ మేనమామ దైర్ఘ్యసాహసాల గురించి కొడుకుతో చెప్పాట!

“మామయ్యా ఏ ఆయుధం లేకుండా ఎలుగుబంటిని చంపాడు. ఎప్పుడైనా ఎలుగుబంటి శనిషిస్తుండేళై-సని ఇన్నిపు తోసలికి చెచ్చాడు. నా దురఢ్యాసం ఏమిటో

బొలానంద బోష్టుల రాఖిన్ హుడ్ సాహస కథలు

కానీ, ఒక్క ఎలుగుబంటి కూడా కనిపెంచలేదు. అడవిలో కొంతమంది నాకు ఆతిధ్యమిచ్చారు” అన్నాడు రాఖిన్.

“మా అప్పుడు చాగుండబట్టి ఆ శ్వార జంతువు నీకు కనిపెంచలేదు. కనిపెంచి ఉంపే, నువ్వు మాకు శాశ్వతంగా దూరమై ఉండేవాడివి. ఇంక ఆడవి ఊను ఎత్తకు!” అని రాఖిన్ తండ్రి కళ్ళుర్ చేసాడు.

‘ఛహో! ఆడవి ఛీవితం ఎంత ఆనందదాయకం! ప్రకృతి అందాలన్నీ అక్కచే ఉంటాయి సుమా! పచ్చని చెట్లూ, అందమైన పూదోటులూ, ఘలవుక్కులూ, పశుల కిలకిలారవాలూ, చల్లని సేలయేక్కు చూడముచ్చట గోలిపే లేఖ్మా, కుందేఖ్మా ఎంతసేపు చూసినా తనివి తీరలేదు. ప్రకృతి పామ్మగా అమర్చిన బండ రాయిమీద పడుకుని ఆకాశం వంక చూస్తుంటే మిలమిలా మేరుస్తున్న నష్టత్రాలు రారమ్మని పిలుస్తున్న అనుభూతి ఎలా మరచిపోగలను. ఏనాబోన్నో సరే, నేను షేర్ పుడ్ అడవిలోనే కాపురం పెడతాను.’ అనుకున్నాడు రాఖిన్ హుడ్.

రాఖిన్ హుడ్ కి తన మేనమామ ఎలా ఉంటాడో తెలియదు. రాఖిన్ తలికూడా తన అన్నను చూసి ఎన్నో సంపత్తురాలు అయింది. ఆమెకు అన్ననీ చూడాలన్న కోరిక కలిగింది.

అదీ గాళ, రాఖిన్ని అన్న దగ్గర విడిచివస్తే తనంత మహావీరుడిగా రాఖిన్ని తీర్చిప్పిద్దుతాడు! అన్నది రాఖిన్ తల్లి ఆళ!

“రాఖిన్ని తీసుకుని ఒకసారి మా అన్న దగ్గరకు నాటింగ్ హోమ్ వెళ్ళి వస్తాను. అతణ్ణి చూసి ఎన్నో సంపత్తురాలు అయింది కదా!” అంది రాఖిన్ తల్లి భర్తతో.

“ఇప్పుడు నాకు పంట కోతలకాలం!.... నీకు తోడుగా రావడం కువరదు. మీరు వెళ్ళే దారి యావపూ దొంగల మయం. ప్రమాదాలు ఎక్కువ. మకొళసారి వీలు చూసుకుని వెళ్ళంటే!” అన్నాడు రాఖిన్ తండ్రి.

“నేను తోడుగా వెళ్ళుతున్నాను కదా! అమ్మకేం భయం లేదుతే నాన్నగారూ!.... నా దగ్గర ఖడగం ఉంది. విల్లూ బాటాలు ఉన్నాయి!” అన్నాడు రాఖిన్ గొప్ప యోధుడిలాగ.

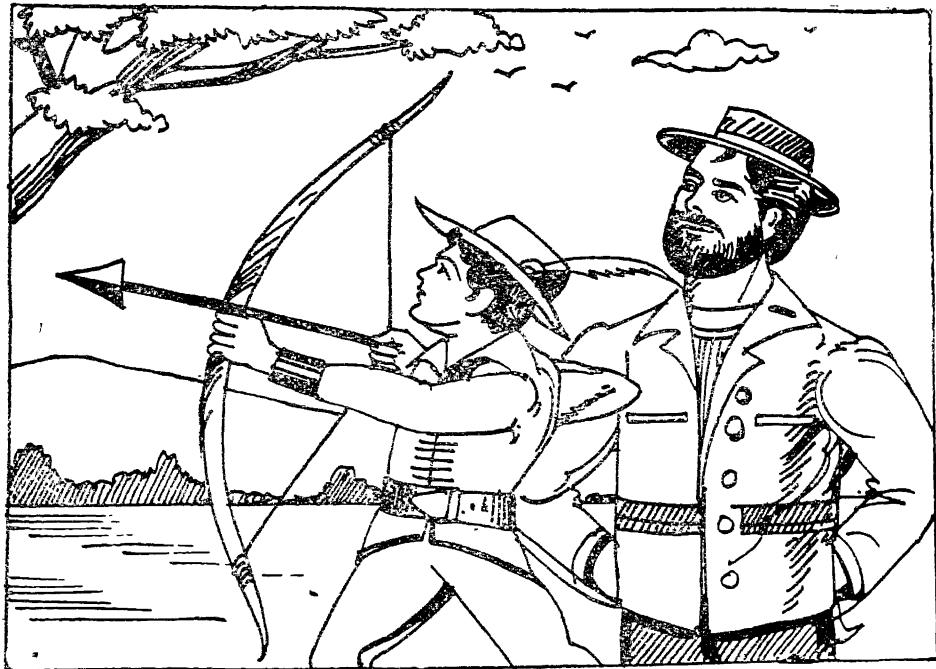
రాఖిన్ తండ్రి, తల్లి కొడుకులు నాటింగ్ హోమ్ వెళ్ళందుకు అంగీకరించాడు.

మేలు జాతి నుర్రం వాళ్ళ ప్రయాణానికి సిఫ్ఫం చేయబడింది. రాఖిన్

గుర్రం మీద కూర్చున్నాడు. అతడి తలి వెనుక కూర్చుంది.

కొన్నిరోజులు ప్రయాణం చేసిన తర్వాత వాళు నాటింగ్ షామ్ చేరు కున్నారు. చెల్లెనీ, మేనల్లుడ్ని చూసి గామ్సెల్ ఎంతో సంతోషించాడు.

గామ్సెల్ కి రాఖిన్ ఈడువాడే ఒక కొడుకు ఉన్నాడు. ఆ కుర్రవాడి పేరు

రాఖిన్ విలువిద్యా నైపుణ్యాన్ని అందరూ శ్రధగా తిలకించుట!

‘విల్ గామ్సెల్’!.... కొద్దిరోజులకే రాఖిన్ విల్ గామ్సెల్ మధ్య గాథమైన స్నేహం ఏర్పడింది.

“ఈ రోజు నా సోదరి మారియన్ వాళ్ళ గ్రామం నుండి వస్తేన్నది. ఆమె నాక్కు దూరపు బంధువు. మంచి చలాకిగా ఉంటుంది. మనకంపే ఒకటీ రెండు సంవత్సరాలు చిన్నది.” అని రాఖిన్తో చెప్పాడు విల్ గామ్సెల్.

ఆ రోజు మారియన్ వచ్చింది. రావిన్కు ఆమె బాగా నచ్చింది.

రావిన్ తల్లి కొడుకును అన్న వద్ద విడిచిపెట్టి తిరిగి తన గ్రామం వెళ్ళి పోయింది.

సంపత్తురాలు గడుస్తున్నాయి. రావిన్ మంచి దృఢకాయునిగా తయార

నాటింగ్ హామెలో జరుగుతున్న ఉత్సవాలకు స్నేహితులతో కలిసి వచ్చిన రావిన్ పట్టణవాసులతో ముప్పి యుధానికి దిగుట!

యూడు. గామ్పెల్ పర్యవేషణలో మేటి విలుకాడుగా తయారయ్యాడు. క్రతి యుద్ధంలోనూ, క్రరసాములోనూ నిష్టాతుడయ్యాడు.

ప్రతి సంపత్తురం జరుగుతున్నటుగానే, ఆసంపత్తురం కూడా నాటింగ్ హామెలో పండుగ ఉత్సవాలు క్రొరంభమయ్యాయి.

“హా సంవత్సరం మనం ఉత్సవాలు చూడటానికి వెళ్లాం” అన్నాడు రాబిన్ విల్ గామ్ వెల్ తో.

“పదు! అక్కడ మన పల్లెటూరు వాళ్లాం పే పట్టుం వాళ్లు చాలా చుల కనగా చూస్తారు. అట పట్టిస్తారు. మనం అటువంటి చోటికి వెళ్లకపోవడమే మంచిది!” అన్నాడు విల్ గామ్ వెల్.

రాబిన్ కి పట్టుదల పెరిగింది!

“మనం ఈస్తారి పట్టుం కుర్రవాళ్లను ఆట పట్టిద్దాం! మన శక్తి సామ భ్రాతీలు ఏపోతివో వాళ్లకు రుచి చూపిద్దాం! మనం తప్పుకుండా నాటింగ్ హోమ్ నగ రానికి వెళ్లవలసిందే!” అన్నాడు రాబిన్.

“సువ్వు మా నాయకుడిగా ఉండి, పట్టుం కుర్రవాళ్ల తిక్క కుదురుస్తే నంపే, మా కుర్రవాళ్లమంతా నీ వెనుక ఉంటాం! సువ్వు చెప్పినట్టు నడుచు కొంటాం!” అన్నారు విల్ గామ్ వెల్ స్నేహితులు.

అందుకు రాబిన్ అంగీకరించాడు!.... కుర్రవాళ్లను కత్తులు ధరించారు. చక్కగా ముస్తాబై ఉత్సవాలకు బయలుదేరి వెళ్లారు.

ఉత్సవం జిరిగే ప్రాంతంలో వేడుకలు, వినోదాలు మహా సందడిగా జరుగు తన్నాయి.

రాబిన్ మా, అతడి వెనుకగా ఉన్న పల్లెటూరి కుర్రవాళ్లనూ చూసిన పట్టుం కుర్రవాళ్లు, ఆట పట్టించాలని నిశ్చయించుకున్నారు.

పట్టుం కుర్రవాళ్లు పీళ్లవెనుక పడి, శఱలలూ, కోతిగెంతులూ, వేళా కోళంగా సంబంధించడం ప్రారంభించారు. వాళ్లకు వత్తాసుగా కొంతమంది దుకాణ దారులు కూడా చేరారు.

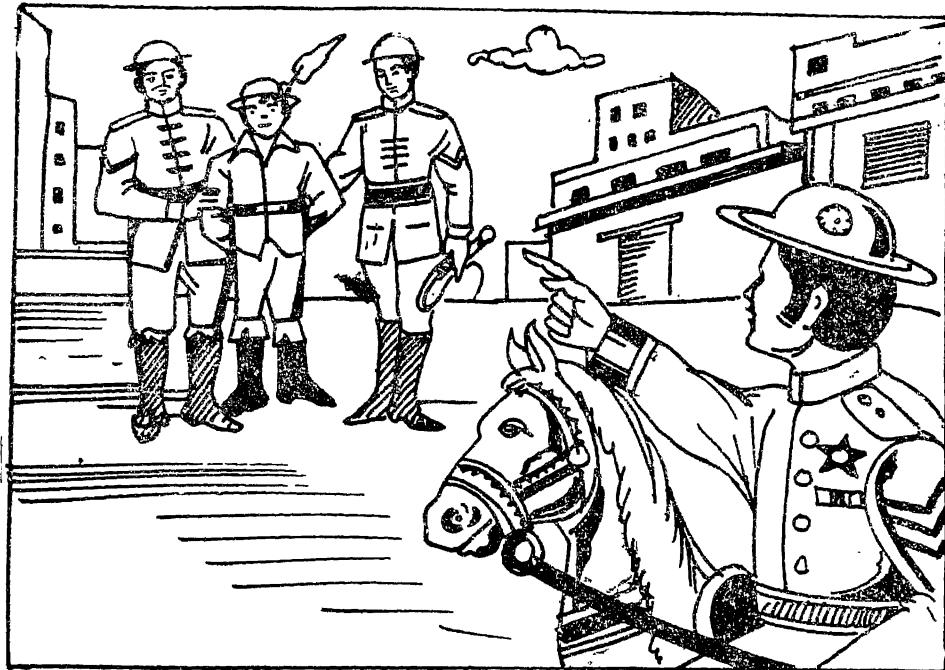
కొద్ది ఉక్కాలు గడిచిన తర్వాత రాబిన్ తన స్నేహితులకు కనుసెగ చేసాడు. అంతే!.... విల్ గామ్ వెల్ తన స్నేహితునితో సహా పట్టుం కుర్రవాళ్లమీవ విరుచుకు పడ్డాడు. అంతా కలిసి పట్టుం కుర్రవాళ్లను చితకబాదడం ప్రారం భించారు.

అక్కడున్న దుక్కాలను రాబిన్ తలక్రిందులుగా పడగొట్టసాగేడు. అడ్డు వచ్చిన వాళ్లను ఎత్తి అవతలకు గిరవాటు వేయసాగేడు.

అక్కడ ఒక విధమైన ముప్పియుధం ప్రారంభమైంది. రాబిన్, కుర్రవాళ్లు అన్ని విద్యుత్తోనూ బాగా ఆరితేరినవారు. విలాసాలలో మునిగితే పట్టుం కుర్ర

వాళ్ళు వాళ్ళుమందు ఆగగలరా?— బాగా డెబ్బలుతస్సు పొట్టం కుర్రవాళ్ళు నేఁ మిచ పడిపోయారు.

అదే సమయంలో రక్షకభూధికారి గుర్రం మీద అటుగా వచ్చాడు. అతడి పెనుక బోలెడంతమంది రక్షకభటులు ఉన్నారు.

మార్చైట్ పట్టకు అప్పుడే వచ్చిన రక్షకభటులు షరీఫ్ ఆజ్ఞ మేరకు రాబిన్ ను బంధించుట.

వాళ్ళను చూసిన పట్టం కుర్రవాళ్ళు, భయంతో తలకొక దిక్కా పారి పోయారు.

పట్టం కుర్రవాళ్ళు దేనికి పారిపోతున్నారో తెలుసుకున్న విల్గామవెల్,

తన సేన్స్ పిఅర్లను పొచ్చరించాడు. వాణ్ణకూడా పిక్క-బలంకొద్దీ పరుగు లంఫించు కున్నారు.

“రాబిన్! ఓ రాబిన్! పారిపో!.... రష్టకభటులు వచ్చేపున్నారు” అంటూ విల్ గామ్వెల్, జనంలో కలిసిపోయాడు.

అయితే రాబిన్, ఎవరి మాటా వినిపించుకోలేదు. చేతికి అందిన వాచినల్లా చిత్తకభాదుతూనే ఉన్నాడు.

రష్టకభటులకు నాయకుడైన ‘షరీఫ్’ గుర్రం మీద రాబిన్ ముష్టియుపం చేస్తున్న చోటికి పచ్చాడు. అదే సమయంలో రాబిన్ కొట్టిన దెబ్బలకు, నేలమీద విరుచుకు పడిపోయాడు.

“చట్ట వ్యతిశేరంగా ఒక వ్యక్తిని కొట్టి చంపిన నేరానికి ఆ కుర్రవాణిని బంధించండి. తామ్ముకుంటూ తీసుకుపోయి వై దులో పడేయంటి!” అని తన భటులకు ఆజ్ఞాపించాడు షరీఫ్.

రష్టకభటులు రాబిన్ పెడరెక్కలు విఠిచి కట్టి తీసుకుపెళ్ళి వై దులో పడే సారు. రాబిన్ ను ఉంచిన జైలు గోడలు రాతిలోనే కట్టబడ్డాయి. అయితే జైలు గది పైభాగం మాత్రం చెక్కలతో తయారుచేయబడింది. ఆ చెక్కలు పురాతన కాలం నాటివి కావడంవల్ల చౌలాచోట్ల విరిగిపోయి ఉన్నాయి.

రాబిన్ తలె తి పెకి చూసాడు! తనలో నవ్వుకుని ‘గోడ పైభాగం వరకూ పెళ్ళగలిగితే తప్పేంచుకోవడం ఏమంత కషంకాదు’ అనుకున్నాడు.

చీకటి పడింది!.... రాబిన్కి భోజనం పెట్టిన భటులు వెళ్ళిపోయారు. అంతటా నిశ్శబ్దం!.... అర్థరాత్రి దాటింది. తెల్లవారింది!.... నిద్ర లేచిన భటులు రాబిన్ ను చూసేందుకు గది దగ్గరకు పచ్చారు. గదిలో రాబిన్ లేకపోవడం వారు గమనించారు. గది గోడల పైభాగాన ఉన్న చెక్కలు తొలగింపబడి వున్నాయి.

రాబిన్ తప్పేంచుకు పోయాడన్న వార్త షరీఫ్కు అందజేయబడింది. అతడు ఉగ్గరూపం థరించాడు.

“రాబిన్ కపాన్ని గానీ, బ్రతికివుండగా గానీ తెచ్చి అప్పగించిన వారికి, తగిన బహుమానం యివ్వబడుతుంది!” అని ప్రవకటించాడు షరీఫ్.

ట్రెఫ్స్ అంతేకాదు. భటులను గామ్వెల్ భవనానికి, రాబిన్ తల్లిదండ్రులు ఉండే ద్రామానికి పంపించాడు.

రాత్రి అతి కష్టంమీద జైలు గోడను అధిరోహించిన రాబిన్కు పైన వున్న

చెక్కులను పగులగొట్టి క్రిందికి దూరం ఏమంత కష్టమనిపించలేదు. ఎవరి కంటా పడకుండా అతడు మేనమామగారి ఇంటికి వచ్చాడు. రావిన్ తప్పించుకు వచ్చి నందుకు అందరూ సంతోషించారు.

“నేను యిక్కడ వుండటం జీమకరం కాదు. తప్పణం వెళ్ళిపోతాను” అని చెప్పి అంచచి పద్మాశ్రీనెలపు తీసుకుని, రావిన్ తన గుర్రాన్ని అధికోపాంచాడు.

జై లు నుండి తప్పించుకున్న రావిన్ అళ్ళారూథుడై షైర్కువుడ్ ఫార్మస్ట్
దిక్కుగా పారిపోవులు!

రాత్రింతా అతివేగంగా ప్రయాణం చేసి, షైర్కువుడ్ అడవి సమిపానికి చేరుకున్నాడు. అడవి అవతల భాగంలో రావిన్ తల్లిదండ్రులు వుంటున్నారు.

‘నాటింగ్ షామ్స్‌లోని షరీఫ్ చాలా కృతుడని, నేర విచారణ చేయకుండానే, కలిన జింకలు విధిస్తాడనీ విన్నాను. నేను ఇంటికి పెళ్ళుడం, నా తలిదంక్రూలకు జ్ఞేమం కాదు. ఈ క్షణా నుండి నా నివాస స్తోనం జైర్ పుడ్ ఫారెస్ట్! కృశ్మేన చట్టాలకు వ్యుతిరేకంగా పోరాదుతాను. అడవిలో తలదాఘకుంటున్న నేరస్తులండరీన్ ఒకచోట చేరుస్తాను. పేడలకు, అసహియులకు సహాయ, సహకారాలు అందిస్తాను. భనవంతు లను దోషుకుంటాను. మంచివారిని మోసం చేసే మర్మార్సులను ముప్పుతిప్పులు పెట్టి మూడు చెరువుల సేణ్ణు తాగిస్తాను. దొంగతనం నా వృత్తికాచు. జాత్మలు చేయడం నా ప్రవర్త్తికాచు.’

అని నిశ్చయించుకున్న రాబిన్, తన గుర్రాన్ని జైర్ పుడ్ ఫారెస్ట్ లోషలి చాగాసికి పోనిచూడు.

రాత్రంతా ప్రయాణం చేయడంవల్ల రాబిన్ చాగా అలసిపోయాడు. గుర్రాన్ని టీ చెట్టుకు కట్టి, చెట్టు సేతలో పడుకుని, హాయిగా గుర్రుపెట్టి నిద్ర పోయాడు.

2

షరీఫ్, రష్టకభటులను, రాబిన్ కోసం, గామ్సవెల్ భప్పానికి పంచించాడు.

“రాబిన్, నిన్ననే తన గ్రామానికి వెళ్ళిపోయాడు. ఆ గ్రామం ఇక్కాలికి సంఘై మైక్కు మారంలో వుంది” అన్నాడు గామ్సవెల్.

రష్టకభటులు రాబిన్స్‌హుడ్ తండ్రిని కలుస్తుకుని “ఇంగ్ఱంక్ మహారాజుగారి పేరున, మీ కుప్రవాదు రాబిన్నని అరెస్ట్ చేయడానికి వచ్చాం! ఎక్కుడ మీ రాబిన్?” అని అడిగారు.

“మా రాబిన్ ఇక్కడ లేదు!....జైర్ పుడ్ ఫారెస్ట్‌లోకి వెళ్ళిపోయాడు. ఓఱ అడవిలోకి వెళ్ళారంటే మీ ప్రాణాలకే అపాయం!....ఎంచుకంటే, ఆ అడవినిండా నేరాలు చేసి తప్పించుకున్న నేరస్తులే వున్నారు. వాణ్ణు నాటింగ్ షామ్స్ నుండి తమను బంధించడానికి వచ్చిన రష్టకభటులను ఎంచినిఁ చంపేసారని అంచూ చెప్పుకుంటుండగా విశ్వాసు. ఆ తర్వాత మీ జష్టం” అన్నాడు రాబిన్ తండ్రి.

రాబిన్స్‌హుడ్ ని తీసుకురాకుండా రావధని షరీఫ్ పోచ్చరించాడు కనుక. రష్టకభటులు అడవినిపొనికి వచ్చారు.

జైర్ పుడ్ ఫారెస్ట్ చాలా పెద్ద అడవి. అంచులో దొంగలు, హంతకులు, నేరస్తులు ఎక్కడుంటారో, కృశ్మాగాలు ఏ ప్రైంతంలో తిరుగుతుంటాయో

తెలుసుకోవడం చాలా కష్టం.

రక్షకభటులు అడవి లోపలికి వెళ్ళిందుకు భయపడ్డారు.

“అడవిలోకి వెళ్ళి ప్రాణాలు పోగొట్టుకునేకన్నా తింగి నాటింగ్ హామ్ వెళ్ళి షరీఫీతో ఏదో ఒక సాకు చెప్పడమే మంచిది. పదండి పోదాం” అనుకున్నారు రక్షకభటులు.

రావిన్ వేసిన మంటలబోగను ఆధారం చేసుకుని అక్కడికి చేరిన
నేరఫులు కొంతమంది అతడిని మట్టమట్టుట !

రావిన్ హుడీ గుర్రంమీద మధ్యహన్నాం వరకూ ప్రయాణంచేసి అడవి లోపలి భాగానికి చేరుకున్నాడు. బాగా అలిసిపోయిన రావిన్ ఓ చెట్టునీడన విశమించాడు. సూర్యునికి ఎక్కువగా ప్రసరించకపోవడంవల్ల అడవిలో చలి ఎక్కువగా

ఉంటుంది.

సాయంత్రం వరకూ నిద్రపోయిన రాబిన్ చలిగాలికి లేచి కూర్చున్నాడు. చుట్టుప్రక్కల పడిపున్న ఎండుప్పల్లలనూ చెత్తా చెదారాన్ని ఒకచోట చేరి నిప్పు అంటేంచాడు. మంటలు, హాగ పైకిలేచాయి. మంట సమిషంగా మేనువాలిచ్చ వెచ్చగా నిద్రపోయాడు రాబిన్.

ఆయితే అదిలో ఉంటున్న నేరస్తులకు రాబిన్ వేసిన మంటల తాలూకు పొగ కనిపించింది. వాళ్ళ కత్తలు, క్రెలు పుచ్చుకుని రాబిన్ నిద్రపోతున్నచోటికి వచ్చారు.

రాబిన్ని తట్టిలేపి “వీయే ఎవరు నువ్వు? ఎక్కడనుండి వచ్చావు?” అని గద్దించి అడిగారు.

“నేనేక నేరం చేసాను. నాటీంగ్ హామ్ షరీఫ్ నన్ను తన అతిధిగా వాళ్ళ కైలులో ఉంచుకోవాలని ప్రయత్నించాడు. నాకు ఆ జైలులో పసతి కుదరక యుక్కడ పీతోబాటు ఉంచామని యిలా వచ్చాను. నన్ను చంపిగానీ ట్రాతికి ఉండగాగానీ టీసుకు రమ్మని భటులను పంపుతాడు. నేను సాధారణంగా వాళ్ళ చేతికి చిక్కను. కొంతమందినైనా చంపుతాను కదా! ఆ కష్టతో వాళ్ళ సన్ను చంపేసి నా శవాన్ని షరీఫ్ కి అందజేసారు. చచ్చిపోవడం నాకు యిష్టంలేదు. అంచుకే యిలా పచ్చేసాను” అన్నాడు రాబిన్.

రాబిన్ మాట్లాడే హస్యప్పతీరు ఆ నేరస్తులకు బాగా నచ్చింది.

“నువ్వు మాతోబాడే ఉండవచ్చు. ఈరోజునుండే నువ్వు మాలో ఒకడివి” అన్నారు.

జీర్ణవుడ్ ఫారెన్టో ఉంటున్న నేరస్తులంతా ఒక తరహాకు చెందినవారు. వాళ్ళ ఆవేశంలో నేరాలు చేసినావారేతప్ప పీరులు మాత్రంకాదు. వాళ్ళలో ఏ ఒక్కాటికి క్రతియుభురాచ. క్రెలిష్టాడం చేతకాదు. గుర్రపుస్టారీ తెలియదు.

ఆయితే యా ఏవ్వీంస్ని రాబిన్ కు బాగా తెలుసు. అతడిలో నాయకత్వపు ఉక్కణాలు బాగా ఉన్నాయి. ఆది గమనించిన దొంగలు రాబిన్ హుడ్ ను తమ నాయకుచూగా పోటు చేసుకొన్నారు.

రాబిన్ ఈన సహచరులకు గుర్రపుస్టారీ, ఖడ చిడ్య, క్రెలిష్టా ఏయుభం ఎలా ఉపచేసాగించాలో అన్ని బాగా నేర్చించాడు. గురిమాసి బాణాలు ఎలా విచిచిపెట్టాలో వాళ్ళచేత అభ్యసించజేసాడు.

జకనాడు రాబిన్ తన మనుషులను ఒకచోట సమావేశ పరిచాదు.

“సోదరులారా! ఈ తణం నుండి మనం ఒక క్రమశిక్షణలో పనిచేయాలి. మనం సుఖిష్టులమైన సైనికులం!.... మన ధైయం పేదల రక్షణ. భసపంతులను కొలగొట్టడం!.... ఎవరి ప్రాణాలకూ హానితల పెట్టుకూడదు. ఇది బాగా గుర్తుంచు కోవలసిన విషయం.” అన్నాడు రాబిన్.

“అలాగే చేస్తాం!.... అయితే నాదొక మనవి!” అన్నాడొక సభ్యుడు.

“ఏమిటుది?”

“ఇప్పుడు మనకు తలకొక రక్షమైన వస్తార్చిలు ఉన్నాయి. అలా గాకుండా మన సంఘ సభ్యులందరికి ఒకే విధమైన వత్తుధారణ వుంచే ఒక నుర్తింపుగా వుంటుందని నా ఉద్దేశం!” అన్నాడు ఆ సభ్యుడు.

“అప్పును!.... మనం ఆకుపచ్చని చెట్ల క్రింద నిపసిస్తున్నాము. ఆకు పచ్చని గడ్డిలో పదుకుని, నిద్రపోతున్నాము. అంచే మనలను రక్షిస్తున్నది. యా ఆకుపచ్చని రంగు!.... కనుక మనం ఆకుపచ్చని వస్తార్చిలను ధరించుదాం!....” అన్నాడు రాబిన్ హుడ్.

దానికి అందరూ సంతోషంగా అంగీకరించారు.

“పురోక్క విషయం!.... మనకు నాటింగ్ హోమ్ షరీఫ్ వల్లా అతడి రక్షక భటులవల్లా ఎక్కువ ప్రమాదం సంభవిస్తూ ఉంటుంది. కనుక మనమేక సంకేతాన్ని వీరావు చేసుకోవాలి.” అన్నాడు రాబిన్.

“అప్పును నిజమే!.... ఆ సంకేతాలు ఎలా ఉండాలో చెప్పండి?” అన్నాడొక సభ్యుడు.

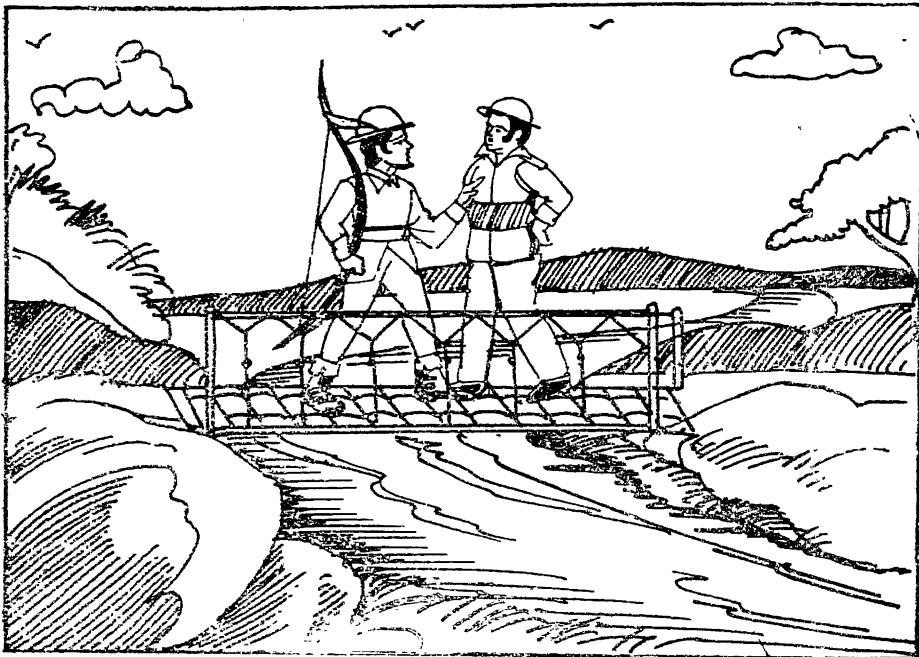
“మీ అందరికి నోటితో విగ్రహగా ఈలలు వేయడం వచ్చుకదా!.... ఎవరికైనా ఎక్కుడైనా ప్రమాదం సింభవిస్తే విగ్రహగా ఒక ఈల వేయాలి. రెండు ఈలలు వేస్తే, మనవాళ్ళు పెటుస్తున్నారని అర్థం చేసుకుని అక్కడకు వెళ్ళాలి. నాకు ఆవసరం శలిగినప్పుడు నేను మూడు ఈలలు వేస్తాను. అప్పుడు అందరూ అయ్యాలు భరించి నా వద్దకు రావాలి—” అన్నాడు రాబిన్.

దానికి నేరస్తుల సంఘ సభ్యులంతా అంగీకరించారు.

ఆ రోజుల్లో చట్టాలు న్యాయాలూ చాలా కృంగా వుండేవి. డబ్బున్న వాఁడి మాట పైచేయాగా వుండేది. అమ్మాయికులూ నిరపరాథులూ ఫోరమైన శిష్టలకు గురి అప్పుతూ ఉండేవారు చిన్న నేరానికి గూడ మరణ శిష్ట అమలు జర్మప

ఒడుతూ వుండేది. ప్రోజెక్టాలు పోగొట్టుకోవడం యిష్టం లేని నేరస్తులూ రక్షక భటుల చేత కతిన శిక్షలు భరించలేని నిరపరాధులూ జీర్ణవ్యుద్ ఫౌరెస్ట్‌కు పొరిపోయి వచ్చి రాబిన్స్‌హుడ్ చకంలో చేరిపోయా వుండేవారు.

ఇప్పుడు రాబిన్స్‌హుడ్ చకంలో పున్న వారి సంఘర్ష నూపునంబైమంది.

సన్నని మార్గం గం సెలయేటి వంతెన మీద రాబిన్స్‌హుడ్ ఇటుగా వేరాక వ్యక్తి అటుగా వస్తూ వంతెన మీద తారసపదుట!

అందరూ బాణాలు వేయడంలో నూ ఖద్ద విద్యులో నూ క్ర్ర సాములో నూ గుర్రపు స్ట్యారిలో నూ ఎదుటివారిని మోసం చేసి ధనం అపహరించడంలో నూ ఆరితేరిన వారే!

3

ఒకనాటి ఉదయాన్నే రాబిన్ నిద్రలేచాడు. అప్పటికే ఎప్పి పనుల్లో వారు నిమగ్నమై వున్నారు. కొంతమంది బాణాలు తయారు చేస్తున్నారు మరికొంతమంది విలులకు తాశ్శు విగిస్తున్నారు. మిగిలినవారు ఘలహారాలు తయారు చేస్తున్నారు. ఘలాలు గుడారాలకు చేరవేస్తున్నారు.

‘ఎవరి పనులువారు చేస్తున్నారు. నేనేం చేయాలి? ఏదో ఒకది చేయాల కదా! అలా అడవిలో పికారు చేసి వస్తాను’ అనుకున్నాడు రాబిన్.

పెంపునే పిల్లా బాణాలు తీసుకుని పికారుగా అడవిలోకి బయలుదేరాడు. కొంతమారం వెళ్లిన తర్వాత రాబిన్కి మంచినీటి సెలయేరు కనిపించింది. దానిమిద ఒక్క మనిషి మాత్రమే పెళ్ళగలిగే చెక్కువంతెన ఉంది.

“వంతెన దాటి అవతలికి పెళ్లాం!” అనుకున్న రాబిన్ చక్కచక నడుచు చుంటూ వంతెన మధ్యకు చేరుకున్నాడు.

అయితే అదే సమయంలో రాష్ట్రసుడిలాగ భయంకరంగా ఉన్న భీకరాకారు తొకడు, వంతెన అవతలివేపు నుండి నడుచుకుంటూ వంతెనకు కొంతచూరం పరచూ వచ్చేసాడు.

అప్పుడు ఇచ్చిపూ తలలైతి ఒకరినొకరు చూసుకున్నారు. ఒకరు ఇట్లూ, మరొకరు అట్లూ నడిచి పెళ్ళడం ఆ చిన్నవంతెన మీచ సాఫ్ట్‌ఎంకాచు. ఎవరో ఒకరు పెనకిగ్ తిరిగి పెళ్ళడం తప్ప గత్యంతరం లేదు.

“సూట సలచ్చి మంది సభ్యులున్న దళానికి నేను నాయకుడై! నేనెందుకు పెనకిగ్ పెళ్లాలి?” అనుకున్నాడు రాబిన్.

“ఆ వచ్చే యువకుడికి భయపడి నేనెందుకు పెనకిగ్ పెళ్లాలి?” అనుకున్నాడు ఎత్తుగా బలిష్టంగా ఉన్న భీకరాకారుడు.

“ఏయే! పెనకిగ్ పెళ్ళా! నేను వంతెన దాటివెళ్లిన తర్వాత నువ్వు పెళ్ళా!” అని బిగ్గరగా తేకపెట్టాడు రాబిన్.

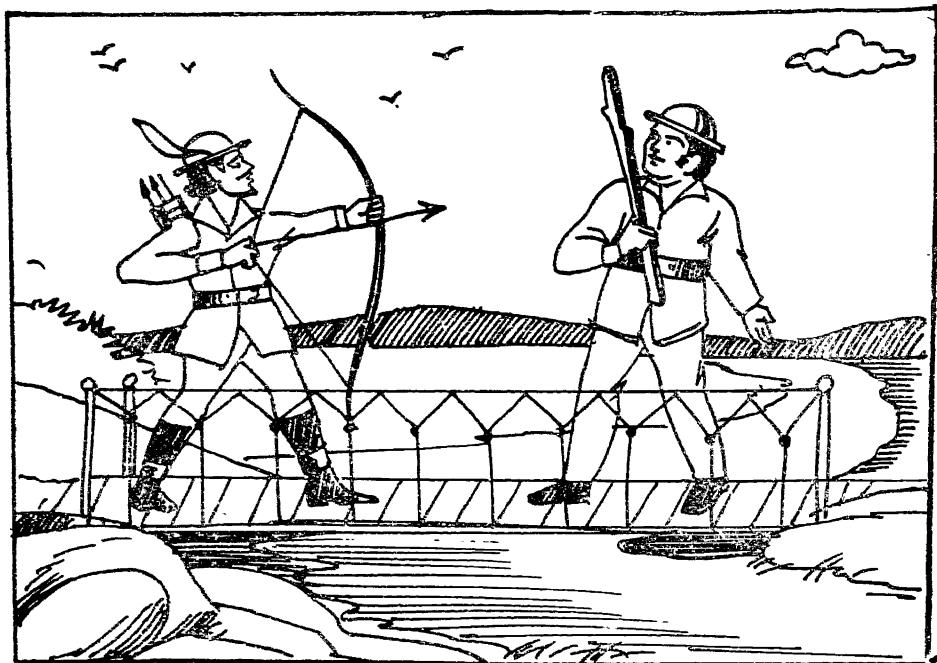
“ఆ పని నువ్వే చెయ్య!” అన్నాడు బలిష్టకాయుడు.

తణం రాబిన్ ఓ చాంఱతిసి వింటికి సంధిస్తూ “పెనకిగ్ పెళ్ళకపోయావో, యా బాంఱ నీ గుండెల్లో నుండి చూసుకుపోతుంది. పెద్ద పర్వతం పటినట్టు వెళ్లి సెలయేటిలో పడతావు జాగ్రత్త!” అన్నాడు.

దృఢకాయుడి చేతిలో లాపుపోటి పెద్ద క్ర ఒకటి ఉంది. అతడు దానిని

పైకితి “నేనంత చేతకాని వాడినని భావించకు! నువ్వు నారి సారించి బాణం విడిచి పైటీలోగా సేసి కర్తతో వంతెనను త్రిశ్శలు కొడతాను. నువ్వు నీ విల్లూ బాణాలతో సహా వెళ్లి నీటిలో పడతాపు తెలుసా?” అన్నాడు.

“నేను సీటిలో పడేమాట ఏలా ఉన్నా, నా బింటి నుండి బయలుదేరిన బాణం ఎన్నదికి గురి తప్పదు. నీ ప్రాణాలు బోవదం ఫాయం!” అన్నాడు రాబిన్.

‘నువ్వు వెనక్కి వెళ్లు’ అంటే ‘నువ్వు వెనక్కి వెళ్లు!’ అంటూ ఘర్షణపడి వాళ్లిప్పచూ యుధానికి దిగుట!

దృఢకాయుడు భయపడకుండా “నీ దగ్గర విల్లూ, బాణాలు ఉన్నాయని పెప్ప పీరుడివతె ప్రగల్భాలు పలుకుతున్నావు. నువ్వు ఉత్త పిరికివాడివి! ... చేతకాని

దద్ధమ్మవు. చేప ఉంపే చేతికప్ర తీసుకునిరా! అప్పుడు చూపిస్తాను నా తడాఫా!” అన్నాడు.

రాబిన్ కు బౌరుషం ముంచులోచ్చిపుంది. వెనుదిరిగి గట్టుబీండికి పచ్చాడు. ఆ ప్రక్కనే ఉన్న చెట్టెలిగ్గి ఓపుస్తును విరిచి దానీ ఆకులను తోలచాడు. ఆ తర్వాత కప్రను తీసుకుని తిరిగి వంతెనమిండికి పచ్చాడు.

ఏముంది!— దృఢకాయుడూ, రాబిన్ వంతెన మధ్యలో కప్రయుధాసకి దిగారు. కొద్ది క్షణాలు హారోరాచోరీగా పోరాటం కొనసాగింది.

దృఢకాయుడి ప్ర దెబ్బలను తప్పించుకుంటూ రాబిన్ తన కప్రతో అతడి ఘణం మీవ లంగా కొట్టాడు.

దృఢకాయుడు ఆ దెబ్బను లెక్కచేయకుండా తన కప్రతో రాబిన్ చేతి మీవ కొట్టాడు. ఆ దెబ్బను కొచుకోలేని రాబిన్ కాశ్య తడబడ్డాయి. అతడు వంతెన మీవ నిలదొక్కుకోలేక అమాంతం పెళ్ళి క్రింద పోరుతున్న సెలమేటి సీటిలో పడ్డాడు. దృఢకాయుడు నప్పుతూ వంతెన దాటి యివతలి ఒడ్డుకు పచ్చాడు.

అప్పుటికి రాబిన్, సీటిలో రాయితూ ఒడ్డెక్కి పచ్చాడు.

“ఏం? ఎలా ఉంది నా దెబ్బ యివకూ?” అన్నాడు దృఢకాయుడు నప్పుతూ.

రాబిన్ కూడా నవ్వి “నువ్వు వీరుడవని అంగిరిస్తున్నాను. ఇంతకి నువ్వు ఎక్కడ పని చేస్తున్నావు? ఈ అడవిలోకి దేనికి పచ్చావు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“ఏం చెప్పును నా దీనగాథ! నా పేరు జాన్ లిలీ! ఒక్క రోజునాసరే ఏదో ఒక పని ఎందరినో అడిగాను. కానీ ఏ ఒక్కచూ నాకు పని ఇవ్వలేదు” అన్నాడు జాన్ లిలీ.

“ఎందుకనీ?” అడిగాడు రాబిన్ హండ్.

“మరేందేదు! నా మనసుకు నచ్చిన విధంగా పని చేయడం నా అలవాటు. నాకు పని యిచ్చేవాళ్ళు వాళ్ళకు నచ్చిన విధంగా పని చేయమంటారు. అదేమో నాకు నచ్చమ. పని కోసం ఎన్నోచోట్ల తిరిగాను. పని దొరచలేదు. మంచి భోజనం తిని ఎన్ని రోజులైందో!....నిన్నటి నుండి పస్తులతోచే తిరుగుతున్నాను” అన్నాడు జాన్ లిలీ.

“నువ్వు మా దళంలో చేరుకూడు?.... మా దళం సధ్యంలంతా ఎంతో మంచివాళ్ళు! సీకు రుచికరమైన మంచి భోజనం పెడతారు” అంటూ రాబిన్ కొమ్ము

బూరా తీసి ముమ్మారు బిగ్గరగా ఉండాడు.

కొద్ది క్షణాలు గడిచిన తర్వాత, ఎక్కడక్కడో ఉన్న రావిన్ దళ సభ్యులంతా బిలబిలమంటూ అక్కడికి చేరుకున్నారు. అందరివద్ద ఆయుధాలు ఉన్నాయి. అంచులూ ఒకే రకమైన ఆకుపచ్చని పస్తార్లు ధరించి వున్నారు. అది చూసిన జాన్ లిటీల్ ఎంతో ఆశ్చర్యపోయాడు.

“ప్రయాణీకుడి కట్టు విప్పి, లిటీల్ జాన్ చేతులకు తొచ్చు బిగించి చట్టండి! అప్పుడుగాని లిటీల్ జాన్కి చాధ ఎలా ఉంటుందో తెలియదు” అని రావిన్ ఆణాపీంచుట!

“చూడు జాన్లిటీల్! వీళ్ళుంతా మా దళ సభ్యులు” అని అతడికి ప్ర

చాలానంద బొమ్మల రాబిన్ హుడ్ సాహస కథలు

చయం చేస్తూ, తన వాళ్ళతో “భుతదు మంచి ధైర్యశాలి!.... నన్ను వంతెన మీది నుండి పెళ్ళియుండా అడుకుని సాతో క్ర యుధంచేసి సీతీలోకి పడగొట్టిన వీరుడు. ఇకనుండి మనతోచొపే ఉంటాడు” అని చెప్పాడు.

అందరూ తిగిగి గ్రీవుడ్ క్యాంప్ కు వచ్చారు.

“భుతడికి క్రిష్ణయన్ పేరు పెట్టాలి!” అన్నాడు రాబిన్.

“ఫన పేరు జాన్ లిటిల్ అని చెప్పాడు కదా!.... లిటిల్ ముందుకు నెట్టి, జాన్ ని చివరకు చేర్చుదాం!” అన్నాడు ఒక సభ్యుడు.

“చూగుంది!.... అయితే ఇతడి పేరు ఇకమీచు ‘లటిల్ జాన్’ అన్నమాట!” అన్నారు అందరూ ఒకేసారి ముత్కకంరంతో.

4

లిటిల్ జాన్ కి ఉన్నంత బలం, పోట్లాడే శక్తి రాబిన్ దళంలో ఎవరికి లేదు.

“నేను ఏదయినా పనిమీద పరిశర ప్రాంతాలకు వెళ్ళినప్పుడు నా తర్వాత మీ అంచరికి నాయకుడుగా లిటిల్ జాన్ వ్యాపహరిస్తాడు. మీరందరూ అతడి ఆజ్ఞలను పాటించాలి” అని చెప్పి రాబిన్ లిటిల్ జాన్ నే ఉపనాయకుడుగా నియమించాడు.

ఒకసారి రాబిన్ పనిమీద ఎక్కుడికో వెళ్ళాడు. ఎవరో ఒక యాత్రికుడు అడవిగుండా రావడం లిటిల్ జాన్ కంటపడింది. అతడు కొంతమందిని తీసుకువెళ్ళి ఆ యాత్రికుడై పట్టుకున్నాడు. అంతేకాదు! అతడి చేతులు బలమైన తాళ్ళతో, వెనక్కి విరిచి కట్టాడు.

“ఈ వైద్యిని మన రఘస్య స్థావరానికి తీసుకురండి!.... మన నాయకుడు రాబిన్ ఇతడి విషయమేమిటో ఆరా తీస్తాడు” అని చెప్పాడు లిటిల్ జాన్.

అందరూ కలిసి ఆ వ్యక్తి కళ్ళకు గంతలుకట్టి రఘస్య స్థావరానికి తీసుకు వచ్చారు.

రాబిన్ ఆ వ్యక్తి చేతులవంక చూసాడు. తాళ్ళతో బలంగా విగించి కట్టడంపట్ల రక్తం చిమ్ముతూ కనిపించాయి.

రాబిన్ కోపంగా “భుతడి చేతులను ఎవరు యిలా తాళ్ళతో బంధించింది?” అని అడిగాడు.

“నేనే బంధించాను” అన్నాడు లిటిల్ జాన్.

అప్పుడు రావిన్ తన మనషులతో “ఇతడి చేతి కట్టను విష్ణుండి! అదే తాళ్ళతో లిటీల్ జాన్ చేపులను ఐనకిగ్రె విభిచి పట్టుకొని ఒలంగా బిగించి కట్టండి” అంటూ ఆట్లాపీంచాడు.

లిటీల్ జాన్, తమ నాయకుడి ఆజ్ఞను శిరసావహించాడు. చేతులు వెనకిగ్రె పెద్దీ నిలుమన్నాడు. కొంతమంది యాత్రికుడి కట్టువిప్పి ఆ తాళ్ళతో లిటీల్ జాన్ చేపులను బిగించి కట్టారు.

కొద్దిక్కజాలు గడిచేసఱకి లిటీల్ జాన్ చేతులకు కట్టిన తాళ్ళ వద్ద రక్తం చిస్ముడం ప్రైరంభించింది. అతడు భాధను భరించలేకపోయాడు.

“మాచావా లిటీల్ జాన్!....ఎంతటి భాధను అనుభవించాలో గమనించావు కదా!....అంతలే చాఫనే ఇతడు కూడా అనుభవించి ఉంటాడని యిప్పటికయినా తెలుసుకో? మన ఉష్ణీం దోషులనుకానీ నిర్మోషులనుకానీ చాధించడం కాదు. పేదలకు సహాయం చేయడం, ధనవంతులను దోషుకోవడం!...ఇతడు ఎవరో ప్రైరివుడ్ ఫారెస్టలోనికి దేనికి వచ్చాడో విచారించావా?....ఎవరయినా సరే మనతో తమ శష్టోలు చెప్పుకుంపే తష్ణవిసరిగా ఆమకుంటాం. అబ్బాలు చెప్పి మసలను మాసం చేయాలని చూస్తే దానికి తగిన వలం అనుభవించేపట్టు చేస్తాం!....బాధ అనేది ఎలా ఉంటుందో నీకు తెలియజెప్పాలనే యెలా చేసాను” అంటూ రావిన్ లిటీల్ జాన్ చేతికట్టను స్యుయంగా విష్ణువీసాడు.

“షమించు రావిన్!....నీ వద్దతులనూ, నీ చయార్డ్ హృదయాస్త్రీ తెలుసు కోలేకపోయాను” అన్నాడు లిటీల్ జాన్.

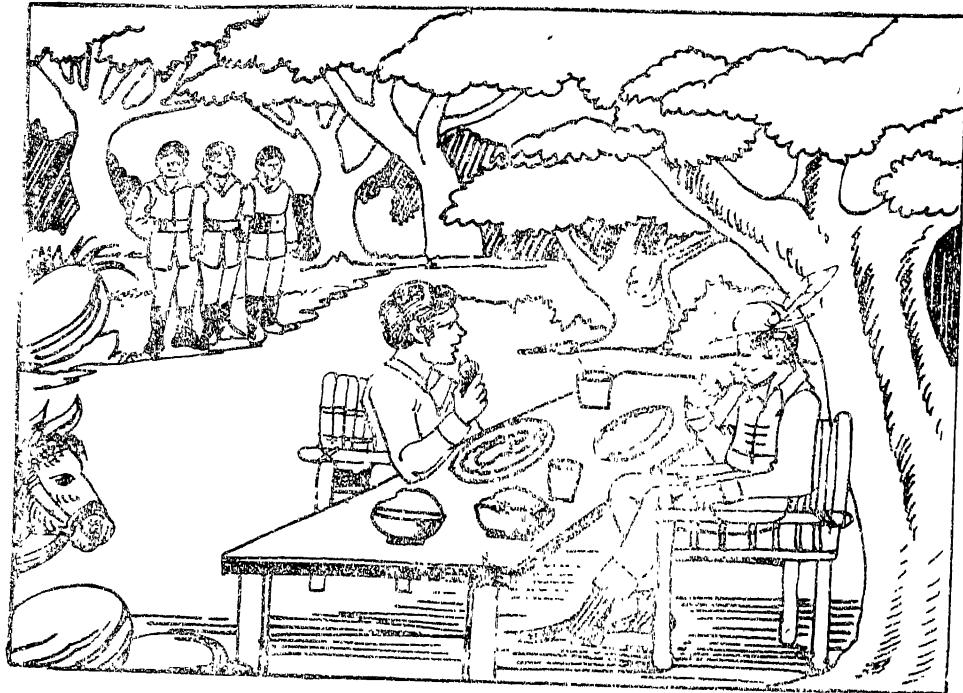
రావిన్ ఆ యాత్రికుడ్ని కూర్చోమని చెప్పి “ఎవరు నువ్వు? ఒంటరిగా యా అడవిలోకి దేనికి వచ్చావు?” అని ప్రశ్నించాడు.

“నేనోక వస్త్రాల వాళ్ళపారిని! నేను నా గ్రంథిద పేదసాదలకు ఉండయోగపడే ముత్రపస్తాలను వేసుకుని, అడవి అవతల ఉండే పేదలకు అమ్ముదా మని నాటీంగ్ హోమ్స్ నుండి వస్తున్నాను. అడవిలోకి వచ్చిన తర్వాత నాకు దాహం వేసింది. గుర్తాన్ని చాటుగా ఓ చెట్టుకుట్టీనీశ్శు తాగుదామని సెలయేటి దగ్గరకు వస్తుండగా మీ మనషులు వచ్చి నన్ను పట్టుకుని బంధించారు” అని చెప్పాడు వస్త్రాల వాళ్ళపారి.

“డిజమే చెఱుతున్నావా? నీ గుర్తం బీద ఉన్న బట్టల మూటలలో ధన వంతులకు, తబ్బిస్తూ అధికారులకు ఉన్నికిప్పే బిలుపైన వస్త్రాలు లేవు కదా!....

పేదవాళ్కు ఉపయోగపడే వస్తార్చిలు అయితే నీకు మంచి భోజనం పెట్టి స్వేచ్ఛగా విధిచి పెడతాము. అబద్ధం చెప్పివో నీ గుర్రాన్ని, వస్తార్చిలనూ, సుఖ్యి దాచు కున్న ధనాన్ని మొత్తం దోచుకుంటాము.” అన్నాడు రాబిన్.

“లేదు! నేను చెప్పింది యదార్థం!” అన్నాడు వస్తార్చిల వ్యాపారి.

ప్రయాణికుడు ఓ బట్టల వ్యాపారి!.... రాబిన్ అతడికి భోజనం ఏర్పాటు చేయుట!

కొంతమంది వెళ్ళి వస్తార్చిల వ్యాపారి గుర్రాన్ని తీసుకొచ్చారు. రాబిన్ ఎదుట మూటలను విప్పి చూసారు.

అతడు చెప్పింది నిజమే!— ఆ బట్టలన్నీ ముతకవస్తార్చితే!

“నిజం చెప్పావు! నిన్ను స్వేచ్ఛగా విడిచి పెడుతున్నాము” అన్నాడు దాబిన్.

“నువ్వు దయార్థిహృదయుడవనీ నలుగురూ చెప్పుకుంటున్నట్టు, దారి దోషికి దొంగవుకావనీ నేను వెళ్లిన ప్రతిగ్రామంలోనూ చెబుతాను. అంతేకాదు. ఈసాారి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు మీ అందరికి కావలసిన ఆకుపచ్చని వస్తార్చిలుకొని తీసుకు వస్తాను” అన్నాడు వస్తార్చిల వ్యాపారి.

“వాటికి బోలెదు డబ్బు భర్చు అపుతుంది కదా! అంత సొమ్ము మేసు ఎలా యస్తామని అనుకుంటున్నావు?” అన్నాడు రాబిన్ నవ్వుతూ.

“మీరు యివ్వగ్గా రు! ధనవంతులను దోచుకున్న ధనం మీ వద్ద బోలెడంత ఉండని నాబెంగ్ హామెల్” అందరూ చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. నేను తెచ్చిన వస్తార్చిలకు మీరు డబ్బు యివ్వేమౌనన్న చెంగ నాకు లేదు.” అన్నాడు వ్యాపారి.

ఆ తర్వాత అతడు తన మార్గాన గుర్రాన్ని నడిపించుకుంటూ వెళ్లి బోయాడు.

ంచె రోజులు పోయిన తర్వాత ఆ వ్యాపారి తిరిగి అటుగా వచ్చాడు. ఈసాారి అతడు ఆకుపచ్చని వస్తార్చిల మూటలను తెచ్చాడు. రాబిన్ సహచరులు, వాటిని చూసి ఎంతో సంతోషించారు.

ఆ వస్తార్చిలకు ఎంత భర్చు అయిందో తెలుసుకుని దానికి అచంగా కొంత ధనం యచ్చి వస్తార్చిల వ్యాపారిని, సంతోషంగా సాగనంపాడు రాబిన్!—

వస్తార్చిల వ్యాపారి గుర్రాన్ని తీసుకుని సంతోషంగా ఇంటి దారి పట్టాడు.

అయితే అతడు మరుసటి రోజు కాళ్ళిడ్చుకుంటూ ఏదుస్తూ తిరిగి అడవిలోకి వచ్చాడు. రాబిన్హుడ్ మనుషులు అతడ్ని వెంట బెట్టుకుని తమ నాయకుడి వద్దకు తీసుకొచ్చారు.

“ఏం జరిగింది? ఏదుస్తున్నా వెందుకు?” అని రాబిన్ అతడ్ని ప్రశ్నించాడు.

“ఏం చెప్పుమంటారు? నిన్న సాయంత్రం మీ వద్ద నుండి ఆనందంగా బయలుదేరాను. కొంతదూరం వెళ్లానో లేదో అడవిలోనే చీకటి పడిపోయింది. | దానితో దారి తప్పాను. అంతలో కొంతమంది దొంగలు వచ్చి, నా వద్ద ఉన్న ధనాస్త్రి, నా గుర్రాస్త్రి దొంగిలించుకుబోయారు. రాత్రి అక్కడే పడుటని తెల్ల వారిన తర్వాత మీకు యో విషయం చెబుదామని యలా పచ్చను” అన్నాడు బట్టుల వర్తకుడు ఏదుస్తూ.

రావిన్ తన మనుషులను అడవిలో నలుడిక్కులకూ పంపించాడు. వాళ్ళు మిట్టి మధ్యాహ్నాం వరకూ అడవంతా గాలించి తిరిగి వచ్చారు.

“ప్రక్కకుడు చెప్పింది అబధమా? నిజమా?” అన్నాడు రావిన్ ఆలోచిస్తా.

“మేము చాలా కొలంగా ఇక్కడ ఉంటున్నాము. మనం తప్ప మరొక ముక్కాకు చెందిన దొంగలు యూ షైర్కపుడ్ పొరెస్టో కనిపీంచలేదు మరి!.... అతడు నిజమే చెబుతున్నాడో అబధమే చెబుతున్నాడో ఆరా తీయవలసిందే!” అన్నారు కొంతమంది.

రావిన్ ఆలోచించి ఇట్టరు సహాచరులను పెలిచి వారికి రహస్యంగా ఏదో చెప్పి పంపించాడు.

తర్వాత వస్తార్థిల వ్యాపారితో “మనుషులను ఒకవోటికి పంపించాను. దొంగిలింబణిన నీ గుర్రం, ధనం, తప్పక దొరుకుతాయి. అంతవరకు నువ్వు మా అభిధిగా పుండపచ్చు!” అన్నాడు రావిన్.

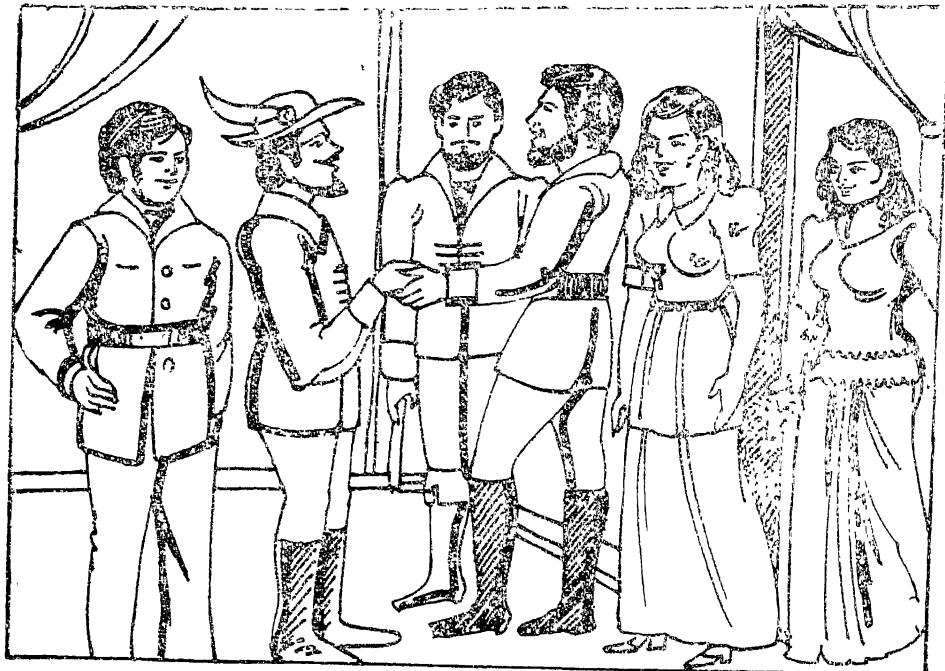
ఆ రాత్రి అతడు అక్కడే భోజనం చేసి నిద్రపోయాడు. తెలి వారింది. రావిన్ పంపిన ఇట్టరు సహాచరులు తిరిగి వచ్చారు. రావిన్ చెవిలో ఏదో రహస్య విషయాన్ని మనవి చేసారు.

రావిన్కు ఎక్కడలేని ఆగ్రహం ముంచుకొచ్చింది!

“మాడు వస్తార్థిల వ్యాపారి! ఈ రావిన్ హుడ్ నువ్వు అనుకున్నాంత అమాయకుడూ తెలివితక్కువహాడూ కాదు. ఈ ఆరణ్యింలో ఈ రావిన్ హుడ్ ముక్కాయి తప్ప మరొకరు దొంగతనాలు చేసే అవకాశంలేదు. అయినా, నువ్వు మోసగాడివని తెలియక నా మనుషులను అన్ని దిక్కులకూ పంపి వాళ్ళను క్రమ పెట్టించాను. నీ మీద అనుమానం కలిగి మా మనుషులను నాటింగ్ హామ్లో వున్న నీ యింటికి పంపించాను. అక్కడ దొడ్డిలో నీ గుర్రం గుంఱకు కట్టివేయబడి వుంది. అంటే నువ్వు నన్ను మోసంచేసి నా మంచి తనాన్ని ఆసరాగా తీసుకుని మా నుండి ధనాన్ని పొందాలని ఆశపడ్డావు. నేను దెనిసైనా క్షమిస్తాను కానీ మనిషి స్వాదాన్ని, మోసాన్ని మాత్రం సహించలేను అటువంటి నీచుల్ని క్షమించను కూడా!.... నీకు తగిన శిష్ట విధిస్తాను. నువ్వు ఎంత ధనం మా నుండి తిరిగి రాబట్టాలని పథకం వేసావో అంత ధనం నీ నుండి మేము రాబట్టే పరకు నువ్వు యిక్కడే వుండు. ఆ సొమ్మును, నీ ఇంటి వాళ్ళు తెచ్చి యిచ్చేవరకు నువ్వు ఇక్కడ నుండి కదలచానికి వీల్లేదు” అన్నాడు రావిన్.

వస్త్రాల వ్యాపారి తన తప్పు క్షమించమని కాళ్ళావేళ్ళా పడ్డాడు. అయినా రాబిన్ వినీటేదు.

లిలీస్ జాన్ వస్త్రాల వ్యాపారి ఇంటికి వెళ్ళి విషయమంతా చెప్పి వచ్చాడు. వస్త్రాల వ్యాపారి కొడుకు ఆ డబ్బు తెచ్చి రాబిన్కి అంపజేసి తండ్రిని విడిపించుకొని ఇంటికి తీసుకు వెళ్ళాడు.

రాబిన్స్ హండ్రెడ్ లిలీస్ జాన్ ని వెంటబెట్టుకుని గామ్ వెల్ కోటు వస్తాడు.
అందరూ రాబిన్ ని కుళల ప్రశ్నలు వేయుట!

5

నాటింగ్ హామ్ వెళ్ళి తన చిన్ననాటి స్నేహితులనూ మారియాన్ సూమేనమామనూ చూడాలనిపెంచింది రాబిన్కి!

లిటిల్ జాన్ ని వెంటబెట్టుకుని, రాబిన్, నాటింగ్ హార్ట్ మే ఒచ్చలుదేరాడు.

“నువ్వు కనిపిస్తే ఉట్టుకుని ఉరితీయాలని ఇర్చిఫ్ఫే ఎచురు తెన్నులు చూస్తున్నాడు. మనం నాటింగ్ హార్ట్ మే వెళ్ళడం ప్రమాదమేమో ఆలోచించావా?” అన్నాడు లిటిల్ జాన్ రాబిన్ టో.

“ధైర్యశాఖ ప్రమాదాలతో అడుకుంపేనే ఆనందంగా షుంటుంది. మనం ఫర్మాలేదు. ఒచ్చలుదేరు!” అన్నాడు రాబిన్.

ఇంద్రజు మారువేషాలతో నాటింగ్ హార్ట్ చేరుకున్నారు. ఎలాగై టైనేమీ గామ్ వెల్ భవనానికి చేరుకున్నారు. దానిని భవనం అనేకన్నా చిన్నపోడి కోట అనదం సబబు ఆ భవనం చుట్టూ పదిగజాల వెడల్పున, లోలైన కండకం షుంది. ఆ కండకం పైవరమా నీట్టు ఉన్నాయి. కోట సింహా ద్వారానికి ఎచురుగా గౌయసు లతో పైకిలాగే చెక్కు వంతెన కండకం మీద వుంది.

భవనంలో అడుగుపెట్టేన రాబిన్ నూ అతడి సహాచరుడైన లిటిల్ జాన్ సాసి అందరూ సంతోషించారు. మారియన్ చిన్ననాటి స్నేహితుణ్ణు చూసి మరింత సంబరపడి బోయింది. మేనమామ గామ్ వెల్, అతని కొడుకు ఎల్ గామ్ వెల్ రాబిన్ ని చూస్తూనే కుశలప్రశ్నలు వేసారు. వేర్ వుడ్ ఫారెస్ట్ లోని జీవితం ఎలా ఉండని అడిగారు.

అంతలో గామ్ వెల్ సేవకుడొకడువచ్చి “ప్రభూ! రాబిన్ మన భవనానికి వచ్చిన విషయం ఇరిఫ్ఫకి తెలిసిపోయింది. రాబిన్ ని బంధించి తీసుకురమ్మని రన భటులను పంపించాడు. అడుగో అటు చూడండి! — ఎంతమంది రక్షకభటులు చెన్నాటున, బొచలమాటున ఎలా సక్కిన నకిల్ చూస్తున్నారో!....” అని చెప్పేడు.

అందరూ భవనం పై భాగానికి వచ్చి చూసారు.

“నిజమే!....రాబిన్ రాసారి నువ్వు తప్పించుకు వెళ్ళడం కష్టమవుతుందేమో” అన్నాడు గామ్ వెల్.

రాబిన్ నవ్వి “మరికొద్ది ఉక్కాలో చీరటి పడబోతున్నది. ఈ రాట్రికి వాళ్ళు మనల్ని ఏమీ చేయలేరు. వాళ్ళు ఏంచేసినా తెల్లవారిన తర్వాతనే కదా!.... ఈ రాట్రికి నేనోక సాహసం చేయాలనుకొంటున్నాను. మేము ఇంద్రరం ఉన్నాము. మరొక ఇంద్ర మాకు సహాయంగావస్తే చాలు” అన్నాడు.

గామ్ వెల్ సేవకులు ఇంద్రు “మేము మీతో వస్తాము” అంటూ ముందు కొచ్చారు.

ఇకనేం!.. నలుగురు శలిసి అర్థరాత్రి సమయంలో కందకంలోపున్న సీటీలో తఱుకొంటూ అవతలి ఒడ్డుకి చేరుకొన్నారు. సద్గు చేయకుండా షరీఫ్ మనుషులు క్యాంపువేసిన గుడారంప్పకు చేరుకొన్నారు. పడుకొని నిద్రబోతున్న రక్షకభటుల మధ్యకుచేరి నలుగుచూ కత్తులు పిసుకొని తమలో తాము కత్తియుధాలు ప్రారం ఖించారు.

రాత్రి కోట కంచకందాటి వెళ్లిన నలుగురు వ్యక్తుల్లో గామ్చెల్ సేవకు డోకడు రష్టకభటులకు దొరికిపోయాడు. వాశ్చు అతడిని చెట్టుకు ఉరితీయడానికి ఏర్పాటు చేయుట !

కత్తులు ఖజీల్ మనే శాఢ్లు రక్షకభటులకి వినిపించాయి. రావిన్ తన అనుచరులతోపచ్చి తమమీద పడ్డాడని వాశ్చు భావించారు.

బాలానంద బోమ్మల రావిన్ హచ్చెడ్ సాహస కథలు

ఏముంది!.. తక్కణం కత్తులు తీసుకొని తమరో కాము నరుకోపడం ప్రారంభించారు.

ఒక ప్రతక్కగా చీకటిలో నీలుచుని యో వింత దృశ్యం చూస్తున్న రావిన్ “ఇక్కడ మన పని పూర్తి అయింది. పడండి పోదాం” అన్నాడు.

సలుగురూ పరిగెతుకోంటూ కండకం దిక్కుగా జమలుదేరారు చొంపోతున్న నలుగురు వ్యక్తులనూ రక్కకథటులు చూసారు.

“అరుగో! పారిపోతున్నారు! వాళ్ళనుపట్టే బంధించండి” అని రక్కకథటుకోకదు గావుతేక పెట్టాడు.

రక్కకథటులు వాళ్ళ పెంట బడ్డారు. రావిన్తోసహా ముగ్గురు సీపోలోకి దూకి వేగంగా ఈమకోంటూ అవతలిగట్టుకు చేరుకున్నారు. అయితే నాలుగవ వాడైన సేవకుడు, రక్కకథటుల చేతికి దోరికిపోయాడు.

“మా సేవకుడు వాళ్ళకి దొరికిపోయాడు. పాపం! వాడిని ఆ మర్మారులు ఏం చేస్తారో ఏమో!” అన్నాడు గామ్మవెల్.

“తెలువారేవరకు అతడ్ని వాళ్ళన్న ఏమీ చేయరు. తెల్లవారిన తర్వాత ఏం చేయాలో అలోచిద్దాం” అన్నాడు రావిన్.

తెల్లవారింది!.. మారియన్ పచ్చి రావిన్ని తట్టిలేపింది.

“అటు చూడు! ఆ మర్మారులు మా సేవకుఁడ్ను ఉరి తీయడానికి కంచకం దగ్గరగా ఉన్న పెద్ద చెట్టుకు తాడు ప్రేళ్ళాడచిస్తున్నారు” అని చెప్పింది.

రావిన్ భవనం పైభాగానికి పెళ్ళి చూసాడు. అక్కడ గామ్మవెల్ మొదట వైన వారంతా నిలఱి చెట్టువంకే చూస్తున్నారు.

రావిన్ అటు చూసాడు. చెట్టుకు అవతల కొడ్ది మారంలో గుడారం వుంది. చెట్టు దగ్గర మాత్రం ఇద్దరే రక్కకథటులు వున్నారు. మిగతావారు గుడారం వచ్చ పున్నారు.

సేవకుడి చేతులు కట్టబడి వున్నాయి. ఒక థటుడు చెట్టు కొమ్మ ఎక్కిపు దానికి తాడు బిగిస్తున్నాడు. రెండవవాడు క్రింద సేవకుడు పారిపోకుండా కత్తి చేతటుచుకుని కాఁ లా కౌస్తున్నాడు.

“ఇదే మంచి అదను!.... తక్కణం రెండు జతల విల్లూ, బాణాలు తెప్పించండి!” అన్నాడు రావిన్.

రెండు జతల విల్లూ, బాణాలను సేవకులు తెచ్చి యచ్చారు.

“మాడు మామయ్య! విలువివ్యలో నువ్వు బాగా ఆరితేరిన వాడివే కదా!....నువ్వు ఒక చాణాన్ని చెట్టు మీచ తాడు బిగిపున్న భటుడికి గురిచూసి ఏడిచిపెట్టు. రెండవ చాణాన్ని క్రింద నిలుచున్న వాడికి నేను గురిచూస్తాను!.... ఇద్దరం ఒకేసారి చాణాలు ప్రయాగించాలి.” అన్నాడు రావిన్.

రావిన్స్ హుడ్ కసాయి వాడివద్ద నుండి మాంసాన్ని, మాంసపు బండినీ తగిన వెల యచ్చి ఖరిదు చేయుట.

ఆనుకున్న ప్రకాశం రెండు చాణాలూ గాలిని దూసుకుంటూ వెళ్ళాయి. చెట్టు మీచ పూర్చున్నవాడు దధిమంటూ నేలమీద పడ్డాడు. క్రింద నిలబడి వున్న వాడు, గావుతేక పెట్టకుండానే వాడి ప్రాణాలు గాలిలో కలిసిపోయాయి.

సేవకుడికి విషయం అర్థమైంది. వేగంగా వరిగెతుకుంటూ శందకం దిక్కుగా బియలుదేరాడు. అది నలుగురు రక్షకభటులు చూసారు. సేవకుడైన్న పొరి పోకుండా పట్టుకునేందుకు వెంటబడ్డారు. వాళ్ళు సేవకుడైన్న సమీపిస్తున్నారనగా, కోట పైభాగం నుండి రెందు బాణాలు రిప్పున వచ్చి ముందుగా వస్తున్న ఇద్దరు భటుల గుండెల్లో దిగబడ్డాయి.

అది చూసిన, మిగిలిన ఇద్దరు భటులూ భయంతో కొయ్యబారి రక్కన ఆగిపోయారు. అంతేకాదు. వెనుదిరిగి గుడారం దగ్గరకు పరుగు లంఘించుకు గ్యారు.

సేవకుడు రక్షింపబడ్డాడు!.... చాపగా మిగిలిన రక్షకభటులు వెళ్ళి జరిగిన విషయాన్ని షరీఫ్తో చెప్పారు.

“అంతమంది వెళ్ళికూడా రాబిన్ ని బంధించలేకపోయారు. ఇక నా తడాబా చూపిస్తాను. చూడండి! నేనోక్కడినే యా నా చేతులతో రాబిన్ ని పట్టి బంధిస్తాను చూడండి!” అంటూ షరీఫ్ శపథం చేసాడు.

ఆ విషయం రాబిన్ కి తెలిసి “షరీఫ్ శపథాన్ని ఓ సవాలుగా తీసుకుంటాను. ఆషడికి యా రాబిన్ శక్తియుక్తులు ఏపాటికో చూపిస్తాను” అన్నాడు.

6

ఒకనాడు రాబిన్ హుడ్ కొంత ధనాన్ని తీసుకుని నాటింగ్ హోమ్కి వెళ్ళి మారం గుండా బియలుదేరాడు. షరీఫ్కి తన శక్తియుక్తులు ఎలా చూపించాలా! అని ఆలోచిస్తూ నడుస్తున్న రాబిన్ కి, తన వెనుకగా వస్తున్న ఓ గుర్రపు బండి కనిపించింది.

ఆ బండి దగ్గరకు రాగానే “బండిలో ఏముంది?” అని బండి తోలేవాడిని రాబిన్ ప్రశ్నించాడు.

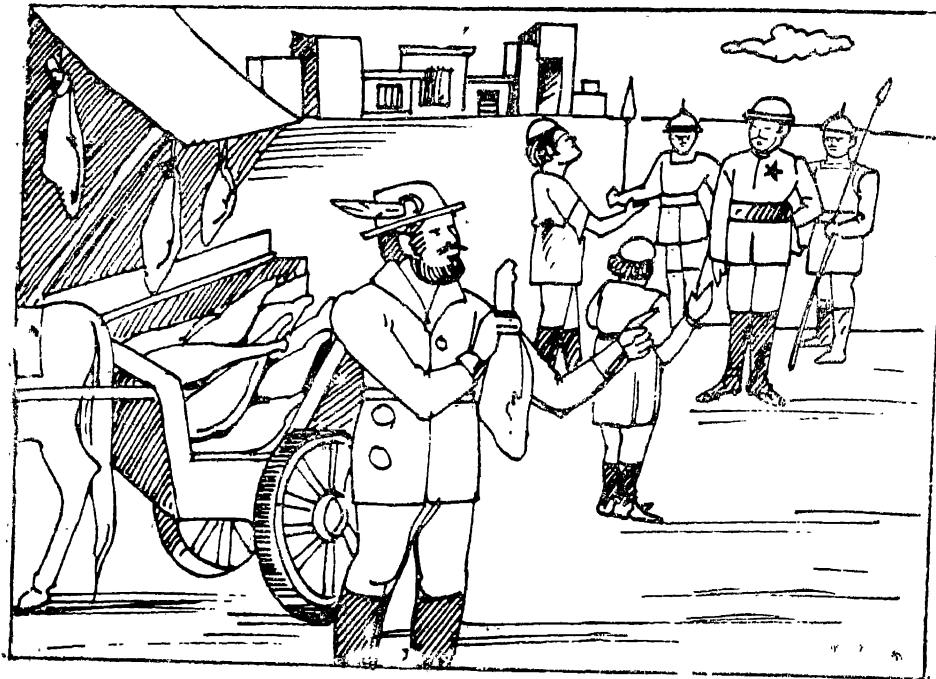
“నా బండిలో పశువుల మాంసం వుంది. నాటింగ్ హోమ్ మార్చెట్ కి తీసుకు వెళ్ళి అమ్ముకుండామని బియలుదేరాను” అన్నాడు బండి తోలుతున్న కసాయి వాడు.

దానితో రాబిన్ మనసులో ఓ దివ్యమైన ఆలోచన తపుక్కన మెరిసింది.

“చూడు భాబూ! నువ్వు అంతమారం వెళ్ళి, సాయంత్రం వరకు కూర్చుని మాంసం అమ్ముకునేకన్నా మొత్తం మాంసం ఎంత ఖరీదు ఉంటుందో చెప్పు? నేను అంత సొమ్ము యచ్చేస్తాను.” అన్నాడు రాబిన్.

కసాయవాడు నంతోపిస్తూ మొత్తం మాంసానికి ధర చెప్పాడు. వాడు చెప్పిన సొమ్ము యావతూ ఇచ్చేపోడు రావిన్.

“అంత మాంసాన్ని నేనోక్కడినే మార్కెట్లుకు తేసుకువెళ్లిను కదా!.... నీ బండికి గూడ పెలకడితే ఆ సొమ్ము కూడా యిస్తాను. ఎంచక్కా నువ్వు కొత్త బండి చేయించుకోవచ్చు.” అన్నాడు రావిన్.

తక్కువ ధరకు మాంసాన్ని అమ్ముతున్న రావిన్ మీద మిగతా
కసాయవాస్తు షరీఫ్ కు ఫీర్యాడు చేయుట!

కసాయవాడు బండిని కూడా రావిన్కి అమ్మేసాడు.

“మాడు! ఎంత చక్కని దుస్తలు ధరించానో! ఇంత మంచి బట్టలలో మార్కెట్లలో కూర్చుని, మాంసం ఎలా అమ్మను చెప్పు? అందుకని నీ మురికి

బట్టలను నాకు యిచ్చేపి, నా బట్టలు తీసేసుకో!" అన్నాడు రాబిన్.

కసాయివాడు ఎంతో సంతోషిస్తూ తన బట్టలు రాబిన్కి యిచ్చి రాబిన్ బట్టలు తోడుకుపైని శఃలవేసుకుంటూ జూంటికి పెళ్ళిపోయాడు.

రాబిన్ కసాయివాడి బట్టలు వేసుకుని, ముఖానికి మనిషులుముకుని మాంసం బండి తోలుకుంటూ మార్కెట్లుకు వచ్చాడు. అక్కడ వాలామంది మాంసం అమ్ముతున్నారు. రాబిన్ ఫాజిగా పున్న దుకొణం చూసుకుని, అక్కడ మాంసం అమ్ముతుడం ప్రొర్కంథించాడు.

అంపూ ఏ ధరకు అమ్ముతున్నారో అటిగి తెలుసుకుని తన మాంసాన్ని అందులో సగంధరకే అమ్ముతుడం ప్రొర్కంథించాడు. కొద్దిసేషటికే అతడి మాంసం మూడు వంతుల వరచూ అమ్ముతుపోయింది.

మిగతావాళ్ళ సరుకు అలాగే ఉంది. వాళ్ళంబికీ రాబిన్ మీవ చెప్పు లేనంత ఆగ్రహం ముంచుకొచ్చింది. వాళ్ళులా రాబిన్ మీవ విరుచుకు పక్కారు.

అంతలో షరీఫ్ తన గుర్తంమీవ అటుగా రావడం తటప్పించింది.

“ఏమిటి గొడవ?” అడిగాడు షరీఫ్.

మిగతా కసాయివాళ్ళు, కొత్తగా వచ్చి మాంసం చవుకగా అమ్ముతున్న రాబిన్ మీవ నేరారోపణ చేసారు.

“ఎవరు నువ్వు?” అని రాబిన్నే అడిగాడు షరీఫ్ దర్శింగా.

రాబిన్ చేపులు జోడించి “నేనోక వేవరైతును అయ్యగాచూ!” అన్నాడు వినయంగా.

“మాంసాన్ని అతి చవుకగా అమ్ముతున్నావు దేనికి? దానివల్ల సీకేం లాభం ఉంటుంది?” అని షరీఫ్ ప్రెచ్చించాడు.

“ఏం చేయును అయ్యగాచూ! మా గ్రామం ఇక్కడికి చాలా డూరంలో ఉంది. పశువులను అమ్ముకన్నా పశువుల మాంసం అమ్ముతే కొద్దిగానైనా లాభం వస్తుండని యఱ మాంసం అమ్ముతున్నాను.” అన్నాడు రాబిన్.

“వీధెపడో పెరిచాగుల వాడివలె ఉన్నాడు. శః పిచ్చిరైతువప్ప బోలడు పశువులు ఉంటాయి. వాటిని ఏదో ఏధంగా చేజికిక్కించుకోవాలి” అనుకున్నాచు షరీఫ్.

“నీ డగర అమ్ముందుకు ఎన్ని తలకాయలు ఉన్నాయి ఏమిటి?”

“నేనెప్పీడూ లెక్కపెట్టలేదు అయ్యగాచూ!.... బహుళ వండకు పైగానే

ఉండొచ్చు!” అన్నాడు రాబిన్ అమాయకంగా.

“మరి వాటిని నాకు అమ్మేయరాదూ!.... ఇలా వాటిని కోసి మార్కెట్టులో వాటి మాంసం అమ్మితే నీకు చాలా తక్కువ లాభం పస్తుంది శదా!” అన్నాడు షరీఫ్.

“మిరెంత మంచివారు అయ్యగారూ! నా వష్ట వున్న వందకు పైగా పశువు లను ఏదో ఒక ధరకట్టి మీరే తీసేనుకోండి” అన్నాడు రాబిన్.

“నా జెటులో వంద హౌండ్లు వున్నాయి. నీ పశువులకు ఆ డబ్బు ఎక్కువే ననుకుంచాను. నీకు యిష్టమైతే తక్కుజం మీ గ్రామానికి బయలుదేరి వెళదాం!” అన్నాడు షరీఫ్.

చాసికి రాబిన్ సంతోషంగా అంగీకరించాడు.

రాబిన్ మాంసం బండిమీద షరీఫ్ గుర్కరంమీద, బయలుదేరారు. వాళ్ళు షైర్కవుడ్ పారెన్స్ గుండా ప్రయాణం సాగించారు. రాబిన్ హండ్ తన అనుచరులతో వచ్చి ఎక్కుడ మీద పడతాడోనని షరీఫ్కి గుండెదడ దడలాడుతూ నే వుంది.

“రాబిన్ హండ్ గురించి మీ అభిప్రాయమేమితి?” అని అడిగాడు రాబిన్.

“ఆ దుర్కార్ధుడ్ని తప్పుక, కలుసుకుంటాను. వాడిని అరెస్ట్ చేసి జై లులో పెట్టేవరకు నాకు మనశాఖాంట వుండదు.” అన్నాడు షరీఫ్ భయం భయంగా అటు యటు చూస్తూ.

“మీరు నిజంగా క్రి ర్యావంతులు నుమండి! కాకబోతే రాబిన్ హండ్ వంటి గజ దొంగను మీరొక్కరే మీ స్వంత చేతులతో ఇంధిస్తానని, శపథం చేయరుకదా!” అన్నాడు రాబిన్ నవ్వుతూ.

వాళ్ళు ఆ విధంగా అడవిలో చాలా దూరం వచ్చేసారు. అక్కడకు కొద్ది దూరంలో వేళ్ళమంద ఒకటి పచ్చిక మేస్తూ కనిపించింది.

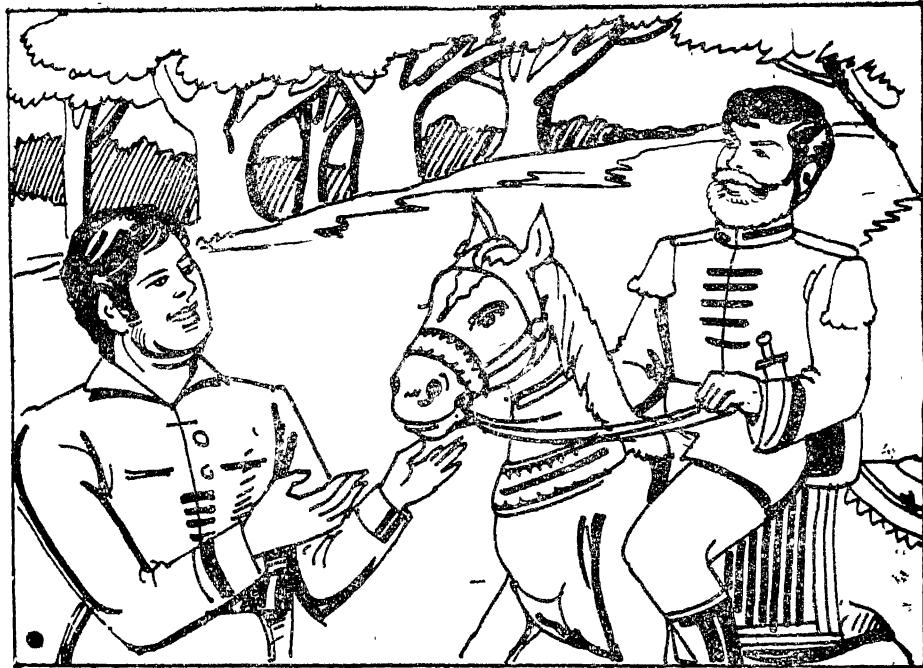
“అదుగో అయ్యగారూ!.... నా పశువుల మంద!.... నా వంద హౌండ్లు నాకు యచ్చేసి ఆ మందను మీ ఇంటికి తోలుకు పొండి” అన్నాడు రాబిన్.

షరీఫ్ రాబిన్ వంక గుడ్లురుముతూ చూసి “ఏమిటూ నాతో వేళాకోళ మాడుతున్నావా? అవి ఇంగ్లండ్ ప్రభువులవారి స్వంత వేళ్ళమంద!.... వాటిని నీ పశువులని చెప్పిననేన్నె మోసం చేయాలని చూస్తున్నావా?.... జాగ్రత!” అన్నాడు.

“ఏం చేయను చెప్పండి అయ్యగారూ! మీ వంటి ధనవంతులను మోసం చేయడమేకదా నా వృత్తి!.... ఓహో! నేనెవరో మీకు తెలియాలికడూ!” అంటూ

రావిన్ తన కొమ్ముల బూరాతీసి ముమ్మారు విగ్గరగా ఊదాడు.

మరుక్కణంలో రావిన్ అనుచరులు బిలబిలమంటా ఆక్కడికి చేరుకున్నారు షరీఫ్ కి నోటమాస రాలేమ.

ఆంగ్గందు ప్రభువుకు అంగరక్షకుడై స సర్రిచ్చర్చ లీ షేర్ వుడ్ థారెస్టుగుండా వస్తున్నప్పుడు లిలీల్ జాన్ అతడిని విందుకు ఆహ్వానించుట !

అయినా వింశరంగా “నువ్వు రావిన్ హండ్ వి! నిన్ను కలుసుకున్నాందుకు నాకు చాలా సంతోషంగా వుంది! ఇక నేను నా కోటు వెళతాను.” అన్నాడు షరీఫ్.

“ఎంతమాట! మా అరక్కాయినికి వచ్చి మా ఆతిష్టం స్వీకరించకుండా పెళతారా?....” అంటూ రావిన్ తన సహాచరులకు సైగ చేసాడు.

పెంటనే ఇద్దరూ ముందు కొచ్చి షరీఫ్ ని గుర్రం మీద నుంచి నేలకు దించారు. లిటీల్ జాన్ వచ్చి షరీఫ్ కళ్ళకు గంతలు విగించి కట్టాడు.

అందరూ కలిసి ‘గ్రీన్ వుడ్ క్రౌంప్ కు పచ్చారు.’ షరీఫ్ కళ్ళకు గట్టిని గంతలు విష్ణబడ్డాయి. అతడికి రుచికరమైన భోజనం వడించారు.

భోజనం చేసిన తర్వాత “ఇక నేను వెళ్ళాప్రాన్” అన్నాడు షరీఫ్.

“ఏలా వెళతారు? నేను మీకు నా పశుపుల మండను అమ్ముసాను. కనుక మీరు నాకు వంద చోండు యివ్వువలసింది!....మా స్తారేం? షరీఫ్ బట్టలన్నీ వెదికి ఆ డబ్బును తీసుకోండి!” అన్నాడు రావిన్.

లిటీల్ జాన్ షరీఫ్ బట్టలన్నీ సోదాచేసి, వందచొండ్ బంగారు నాశేలను తీసుకున్నాడు.

“షరీఫ్ గారు మన అతిథి! అతడి కళ్ళకు తిరిగి గంతలుకట్టి అడవి దాటించి, నాటింగ్ హామ్సుకు వెళ్ళాడారిలో వదిలేసిరండి!” అన్నాడు రావిన్.

లిటీల్ జాన్ ఆలాగే చేసాడు. రావిన్ హుడ్ ని తానొక్కడే బంధిస్తానని ప్రపగల్చాలు పలికి అతడిని బంధించకబోగా జేబులో ఉన్న వందచొండ్ సొమ్మును బోగొట్టుకున్నానే అలి షరీఫ్ ఎంతో భాధపడిపోయాడు.

“ఎప్పటికే నా సరే! రావిన్ హుడ్ ని పట్టి బంధించి ఉంపంఱ మెకిక్కంచక జోతే నేను రక్షకభట అధికారినే కాదు” అని శపథం చేసాడు షరీఫ్.

7

మహావీరుడెన సర్ రిచర్డ్ ఆఫ్ లి ఒకసారి పేర్ వుడ్ పొ రెస్ట్ గుండా నాటింగ్ హామ్ సమీపంలో ఉన్న ఓ చర్చికి వెళ్ళడం తటస్థించింది. అతడు ఆ చర్చి చాలాకు మతాధికారివద్ద కొంత డబ్బు అప్పగా తీసుకున్నాడు. ఆ విషయమై మతాధికారితో మాట్లాడటానికి వెపుతున్నాడు.

అలా గుర్రంమీద వస్తున్న సర్ రిచర్డ్ ని లిటీల్ జాన్ చూశాడు. సాధారణంగా ఇంగ్లండ్ చుక్కవ రివద్డి ‘పీరాధివీరుడు’ అనేవిరుడు పొందినవారు భనవంతులే ఉంటారు. చాలాక్కారులుగా కూడా ఉంటారు. రావిన్ హుడ్ చాలామందిని అటకాయించి, వాళ్ళవద్ద నుండి ఎంతో ధనాన్ని వసూలు చేసాడు.

చాలానంద బొమ్మల రాబిన్ హుడ్ సాహస కథలు

అందుకని, లటిల్ జాన్ సర్ రిచర్డ్ ని అడ్డగించి చాలా చూరంనుండి వస్తు నుట్టున్నారు. దయచేసి మీరు మా యజమాని శాష్టకురండి! అక్కడ మా ఆతి ధ్వంసి స్వీకరించి మరీ పెళ్ళవచ్చును అన్నాడు వినమంగా.

“ఎవరు మీ యజమాని?” అని అడిగాడు సర్ రిచర్డ్.

“మా యజమానివేచు రాబిన్ హుడ్!” అన్నాచు లిటిల్ జాన్.

“ఓ! రాబిన్ హుడ్ మీ యజమాని అన్న మాట! అఠడి గురించి చాలా విన్నాను. ఒకసారి అతడిన్ని చూడాలని ఉంది. పద పెక్కదాం” అన్నాడు రిచర్డ్.
లిటిల్ జాన్ అతడి కళ్ళకు గంతలుకట్టి, తమ గ్రీన్ పుడ్ క్రైంపుకు తీసుకు వచ్చాడు.

రాబిన్, సర్ రిచర్డ్ పంక పరిశీలనగా చూసాడు. అతడు ధనమున్న వ్యక్తిగా కనిపించేచదు. అతడు ధరించిన శిరస్తాఱం, కపచం, వస్త్రాలు బాగా మాసిపోయి ఉన్నాయి. గుర్రం పీపుమీద వేసే తోలుపట్టాకూడా చినిగిపోయి ఉంది.

“మీరు చాలా దీనస్తితిలో ఉన్నట్టు కనిపిస్తున్నారు. ఏమిటి సర్ మీ సమ స్థలు?” అని అడిగాడు రాబిన్.

ముక్క మొగం తెలియని వారివద్ద తన సమస్యలను ఏకరవు పెట్టడం సభ్యత కాదనుకున్న సర్ రిచర్డ్ దీనంగా నవ్వి “నాబోపి పీరుడికి సమస్యలు ఏమంటాయి?” అన్నాడు.

“పోస్టివెండి!.... శనీసం యాపూట మాతోబాటే భోజనం చేసి పెళ్ళండి!”
అన్నాడు రాబిన్.

బలమీద ఎనోమై రుచికరమైన వంటకాలు వడ్డించబడ్డాయి. ఆ ఆడవి బ్లామీద ఎనోమై రుచికరమైన వంటకాలు తయారు చేసినవాళ్ళను మనులో అభిసం దించకుండా ఉండలేక పోయాడు.

అన్నారులకు కడుపునిండా తృప్తిగా భోజనంపెట్టిన గలుహస్తుకు కొంత భనం యుప్పుడం మన ఆచారం. కానీ నావడ్ అంతభనం లేదు. నేను మీ భోజనాన్ని ఆరగించలేక పోతున్నందుకు క్షమించండి!” అన్నాడు సర్ రిచర్డ్.

“మీ వద్ద ఎంత డబ్బు ఉన్న దేమిటి?” అని అడిగాడు రాబిన్.

“నా వద్ద పది ప్లీంగులు మాత్రమే ఉన్నాయి” అన్నాడు రిచర్డ్.

“అదే నిజమెతే మీ వద్ద నుండి ఒక్క ప్లీంగ్ పూడా తీసుకోము. దయ చేసి, మాతోబాటే కూర్చుని తృప్తిగా భోజనం చేయిండి!” అన్నాడు రాబిన్.

సర్ లివ్ర్ కూర్చుని భోజనం చేసుండగా, రావిన్ లిలీల్ జాన్ ని చాటుగా పిలిచి “నువ్వు వెళ్లి అతడి డబ్బు సంచి గుర్తానికి తగిలించి ఉంసుంది, అందుల్లో ఎంత డబ్బు ఉందో చూసిరా!” అని పంపించాడు.

సర్ లివ్ర్ చంపిలోని మాధికారికి బాకి ఉన్న భనాన్ని రావిన్ హుక్ అతడికి అప్పగా యిచ్చుట

కొంతసేపటికి లిలీజాన్ తిరిగివచ్చి “ఆ పీరుడు చెప్పింది నిజమే రావిన్ ! అతడి డబ్బు సంచిలో అచ్చితంగా పది ప్లింగులే ఉన్నాయి.” అని చెప్పాడు.

భోజనాలు అయిన తర్వాత “మీరు చూస్తే ఇంగ్లందు ప్రథము అంగ రక్కులలో షిరు. సాధారణంగా మీరు ధనవంతులుగానే ఉండాలి. కానీ మీరు

బొమ్మల రావిన్ హుడ్ సాహస కథలు

పేదవారుగా ఉండట మేమిటి? డాన్సికి తారఱ మేమిటి? మీ చాధలు ఏమిటో నాతిఁఁ చెప్పండి?” అని రావిన్ సర్ రిచర్ట్ ని ప్రశ్నించాడు.

“నాదొక పెద్ద గాథ! ఎందు సంవత్సరాల క్రితం వరకూ నేనూ ధనవంతు జనే!.... అయితే ఏ దేవుడు ఆగ్రహించాడో కానీ చురుదృష్టం నన్ను పెంటాడింది. నాకు ఎన్నో వండల పాడి ఉపవులు, గొర్రెల మందలు ఉండేవి. అవన్నీ రోగా లతో చనిపోయాయి. ఉన్న భసం యావత్తూ, నేను ఇంటలేని సమయం చూసి, దొంగలు దోషుకుపోయారు. చేతికి అందిపచ్చిన నా కొడుకును ఖడ్గ విష్టై బోటీ లలో ఒక బీరుడు దారుణంగా చంపివేసాడు. దానితో పరిస్థితులు తారుమారు అయ్యాయి. నేను కొంత మందికి భాకీపడ్డాను. వాళ్ళ వత్తిడి ఎక్కువ కాగా నాటింగ్ హామ్ సమీపంగా ఉండే మాధికారి వద్ద కొంత ధనాన్ని వద్దికి అప్పుగా తీసుకున్నాను.

ఆ డబ్బు తిరిగి వడ్డితో సహా ఫలానా రోజుకు యివ్వాలి. అలా యివ్వులేని పక్కంలో నీకున్న భూమిలనన్నిటినీ నాకు రాసి యివ్వాలి అన్నాడు మాధికారి. ఎత్తూ గత్తంతరం తేక ఆ విభంగానే కాగితం రాసి యిచ్చాను. నేను పెట్టిన గడువు రేపటితో ఘూర్చి అవుటుంది. నేను మాధికారి సొమ్మును ఎలాగూ తిరిగి యివ్వులేను. కనీసం నా భూమిలను అతడికి రాసి యిచ్చి, భాకీని రద్దు చేసు కుండా మని పెశుతున్నాను.” అన్నాడు సర్ రిచర్ట్.

రావిన్ కొంత సేపు హొనంగా ఉడడి “నేను మీరు చెప్పిన విషయాలను సమ్ముతున్నాను. నేను మీకు డబ్బు అప్పుగా యిస్తాను. మీ దగర ఉన్నప్పుడే నా భాకీ తీర్చుపచ్చను. ఇంటకి మాధికారి భాకీ తీర్చేందుకు, మీకు ఎంత ధనం కావాలి?” అని ప్రశ్నించాడు.

“నాలుగు వండల పొండ్లు!” అన్నాడు సర్ రిచర్ట్.

“మాడు లిటిల్ జాన్! నాలుగు వండల పొండ్లు తెచ్చి సర్ రిచర్ట్ డబ్బు సంచిలో పెట్టు!” అని రావిన్ లిటిల్ జాన్ లో చెప్పాడు.

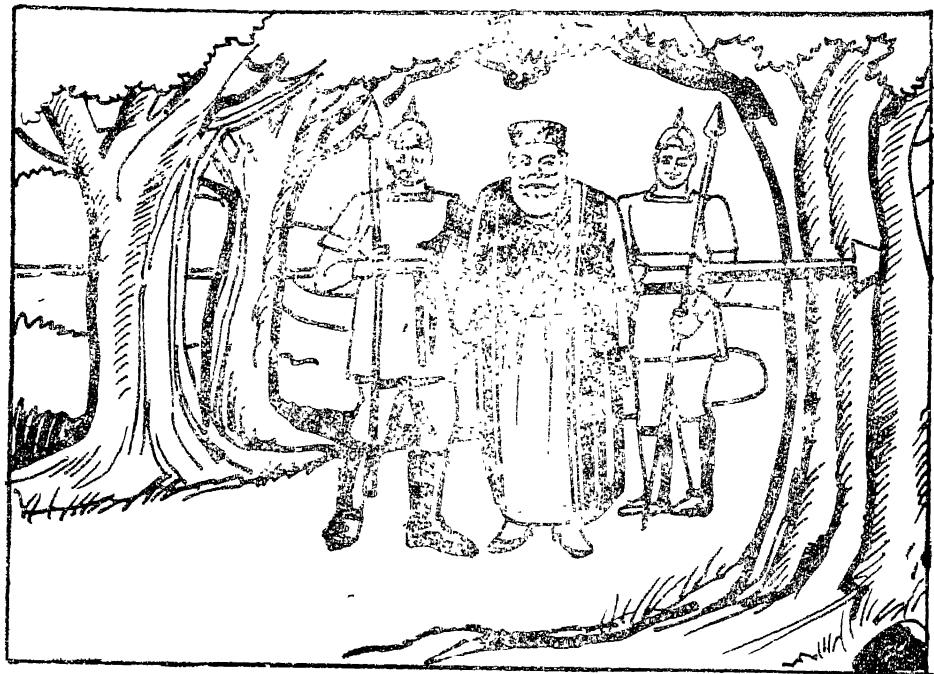
ఆ రాత్రి సర్ రిచర్ట్ గ్రెండ్ వుడ్ కాయింపులో హాయిగా నిద్రపోయాడు. తెల్ల వారిన తర్వాత సర్ రిచర్ట్ సెంబేలో స్నానం చేసాడు. రావిన్ అతడికి సూతన వస్తారీలు యిచ్చాడు.

రావిన్ తనకు చేసిన సహాయానికి, ఆదరణకు సర్ రిచర్ట్ ఎంతో ఉప్పాంగిపోయాడు. వాళ్ళ వప్ప సెలవు తీసుకుని అతడు తిస్సుగా మాధికారి

పట్టకు వచ్చాడు.

మటాధికారి, న్యాయాధికారితో కలిసి న్యాయసాసంలో చూచునిఉన్నాడు.

“నేను ఈనాడు, పెద్ద ధనవంతుడైనే కాబోతున్నాను. సర్ రిచర్డ్ నా డబ్బు ఎలాగూ యివ్వాలేదు. అతడి భూములన్నీ వావే!....” అన్నాడు మటాధికారి న్యాయాధికారితో.

సర్ రిచర్డ్ అప్పుతీర్చిన డబ్బును షైర్ వుడ్ థారెన్స్ కు అవతలవున్న వట్టిణి ఎక్కువ వడ్డికి యిచ్చేందుకు మటాధికారి తన అంగరక్షకులతో, అడవిలో ప్రవేశించుట !

అదే సమయంలో సర్ రిచర్డ్ అక్కాడికి చేరుకున్నాడు.

“ఈ రోజుతో నీ గడువు పూర్తిగాయింది. నా బాకి డబ్బు తెచ్చావా?

బోమ్మల రాఖిన్ హజడ్ సౌహస కథలు

ఇంవేం తెస్తావులే! ఇప్పుడొనికి నీదగ్గరమాత్రం ఏముంది గనుక! ...సరేలే! నీ భూము లన్నీ ఈ న్యాయాధికారి ముందు నూ పేరునే రాసియిప్పువ్వు!” అన్నాడు మతాధికారి.

“తోంపరపకండి మతాధికారిగారూ! లోకంలో అప్పుడప్పుడూ ఎన్నో మహా ద్వాతాలు జరుగుతూ వుంటాయి. బీపు రావలసిన మొత్తం స్తోమ్యు తెచ్చాను. మీకు నేను వడ్డితోసహి నాలుగువందల చొండ్లు యివ్వాలి. తీసుకుని నేను రాసిన కాగితాన్ని యివ్వండి” అంటూ సర్కించర్చీ దబ్బు సంచిని తేసి న్యాయాధికారి ముందు ఉంచాడు.

అలా జరుగుతుందని ఛాపించని మతాధికారి నిరాశా నిష్పాతాలతో క్రుంగి పోయాడు. చేసేదిలేక ఆ డబ్బు తీసుకుని సర్కించర్చీకి భాకీ కాగితాన్ని యిచేసాడు.

సర్కించర్చీ వెళ్లినపోయిన తర్వాత తనకు సంక్రమించబోయే ఆస్తిని ఎవరో తన్నుకపోయినంతగా బాధపడ్డాడు మతాధికారి. తన భాకీక్రింద సర్కించర్చీ నాలుగువందల హొండ్లు యిచ్చాడు. ఆ డబ్బును హొచ్చు వడ్డికి యిచ్చి రెట్లింపు చేయాలి? ఎలాగ?” అని తెగ ఆలోచించాడు మతాధికారి.

అదే సమయంలో ఒక వ్యక్తి మతాధికారి వద్దకొచ్చి “అయ్యా! నేను పేర్కపుడ్ పారెస్ట అవతలి భాగంలోపున్న నగరం నుండి వస్తున్నాను. మా యజమాని గొప్ప ధనవంతుడు. అయితే అతడికి క్రిస్తుతం పంట చేతికండలేదు. రావలసిన పెకం రాలేదు. క్రిస్తుతం అతడికి డబ్బు చాలా అవసరం. అతడికి అయిదువందల హొండ్లు అవసరంగా ఉండట. వడ్డి ఎంతెనా ఫర్మాలేము అంటున్నాడు. మీరు ఆ ధనం తెచ్చియిచ్చి మీ యిష్టప్రకారమే కాగితాలు రాయించుకోవచ్చు” అన్నాడు.

“అప్పుడు మీ యజమానే యిక్కడికి రావచ్చుకదా!” అన్నాడు మతాధికారి.

“కుదరహండి! అతడికి బోలెడు వ్యాపకాలు! మీరు డబ్బు పుచ్చుకుని అక్కడికి వస్తే అతడి మంచి చెడ్డా చూసుకుని కాగితాలు రాయించుకోవచ్చుకదా!.... మీరు రాని పాకంలో మరొక వడ్డి వ్యాపారస్తుని తీసుకురమ్మని మా యజమాని చెప్పారు” అన్నాడా వ్యక్తి.

“సరే! ఆ డబ్బు నేనే యిస్తాను. ఉండు!.... నేను తగిన ఏర్పాటతో రావాలి కదా!” అన్నాడు మతాధికారి.

“మేము పేర్కపుడ్ పారెస్టగుండా వెళ్లాలి. అక్కడ రాఖిన్ హజడ్ వల్ల విఘ్నానా ప్రమాదం జరుగుమందా!.... ఆ.... ఏం జరుగుతుంది. సర్కించర్చీ నాలుగు

వందల హౌండ్లు తీసుకుని ఒంటరిగా పచ్చాడు. రాబిన్ హుడ్ అతడ్గి ఏమీ చేయలేదు కదా! నేను మాధికారిని. నన్ను ఎవరు ఆడగిస్తారు. ఓ నలభై మంది ధనుధ్యారులను ఏర్పాటు చేసుకుంటాను. వాళ్ళవద్ద పన్నెండేసి హౌండ్ ధనాన్ని దాస్తాను. నావడి ఇరవై హౌండ్లు దాచి ఉంచుతాను. అడవిలో రాబిన్ హుడ్ సహాజరులు ఎవరు కనిపించినా జాకొలు వేసి చంపమని నా ఆనుచరులను ఆట్టాపిస్తాను. ఆ విధంగా మేము షైర్ హుడ్ భా తెస్తే దాటి అవతలికి వెళ్లిపోతాము అనుకున్నాడు మాధికారి.

తన నిర్జలయించుకున్నట్టే చేసిన మాధికారి నలభై మంది అంగరష్టకులతో అడవి ప్రవేశించాడు.

ఆ విధంగా వాళ్ళు అడవిలో కొంతమారం ప్రయాణం చేసిన తర్వాత “ఎవరా పెట్టున్నది? అక్కడే ఆగండి! అదుగు ముందుకు వేయవద్దు!” అన్న మాటలు వినిపించి ఎక్కడివారక్కడ ఆగిపోయారు.

“చూస్తారేం? బాకొలు ఎక్కుపెట్టండి! ఎవరు ఈనిపించినాస తే బాకొలు ప్రయాగించి వంపండి?” అన్నాడు మాధికారి.

అన్నాడే కానీ అతడి గుండెలు పీచు పీచుకొటూనే ఉన్నాయి. వాళ్ళకు మాటలు వినిపిస్తున్నాయి కానీ, సునుషలు క్రిపించడంలేదు.

“మీరంతా ఆయుధాలు నేలమీద పడేయండి! అలా కనుక చేయక పోయారో, ముందుగా మీ యఃమాని ప్రాకొలు అనంతవాయువుల్లో శలిసిపోతాయి. జాగ్రత్త!” అనే మాటలు వినిపించాయి.

మాధికారి దిక్కులు చూస్తుండగా ఒక బాణం రివ్వున గాలిని దూసు కుంటూ వచ్చి అతడి ముందున్న నేలకు గుచ్ఛుకుంది.

“మేము మీకు కనిపించము. కానీ మా బాకొలు మాత్రం తిన్నగా పచ్చి మీ గుండెల్లో దిగబడతాయి. విల్లూ, బాకొలు క్రింద పడేస్తారా? లేక శర వర్షం కురిపించమన్నారా?” అద్భుక్ష్య గోంతు మళ్ళీ వినిపించింది.

“బిటికి ఉంచే బలుసాకు అయినా తిని జీవించవచ్చు. ఈ మాధికారి ఉద్యోగానికి ఓ నమస్కారం. ఆయుధాలు క్రింద పారేయండి!” అన్నాడు నలభై మంది అంగరష్టకుల్లో ఒకడు.

అందరూ కలిసి విల్లూ, బాక్కాలు నేలమీద పడేసారు.

ఆంతే!.... బిల బిలమంటూ రాబిన్ అనుచరులు నూటి యాచై మండి వచ్చి వాళ్ళను చుట్టుముట్టారు.

విటీగ్ జాన్, విల్ సాగ్ ర్ వెల్ ముందుకు వచ్చారు.

“గౌరవసీయులెన మాధికారిగారూ! మీరంతా మాతోబాపే వచ్చి మాయజమాని యిచ్చే ఆభిధ్యం స్వీకరించి విందుఖోజనం ఆరగించి వెళ్ళవలసించిగా మా ప్రోధన్” అన్నాడు విటీగ్ జాన్.

వాళ్ళ యజమాని ఎవరో, విందు ఫోజనంలోని అంతరార్థమేమిలో మాధికారికి బాగా తెలుసు. అయినా తప్పదు కదా!

భోజనాలు అయిన తర్వాత, రాబిన్ మాధికారితో యిలా అన్నాడు : “మాతో కలిసి భోజనాలు చేసినవారు కొంత సొమ్ము మాకు చెలించడం ఆచారం. వాళ్ళు పేదవారు అయితే, మేము ఏమీ తీసుకోము. ధనవంత్లైతే, చాలా పెచ్చ మొత్తాన్నే వసూలు చేసాము. మీ అంగరక్షకుల వద్ద నుండి మేము ఇదివరకే, దబ్బ పసూలు చేసాము. వాళ్ళ తలకొక పన్నెందు హొండ్లు యిచ్చారు. నా అంచనా ప్రకారం మీ వద్ద ఇరవై హొండ్లు ఉండాలి. వాటిని చెల్లించి, మీరు మీ దారిన వెళ్ళ వచ్చు.”

మాధికారికి మతిపోయింది. దాచుకున్న ఇరవై హొండ్లు రాబిన్ చేతచెట్టి, ఏడుపు ముఖం పెట్టుకుని, పెనుదిరిగి ఇంటికి చేరుకున్నాడు.

‘మా యజమానికి అయిదు వందల హొండ్లు అప్పగా కావాలని’ చెప్పిన వాడు, రాబిన్ హుడ్ తాలూకూ మనిషేనని పొం, మాధికారికి ఏం తెలుసు?—

కొద్ది రోజులు గడిచిన తర్వాత సర్ రిచర్చీకి అద్భుతం కలిసివచ్చి రాబిన్ కి యివ్వపలసిన నాలుగు వందల హొండ్లు తీసుకుని షైర్ వుడ్ హొరెస్ కి వచ్చాడు.

రాబిన్ నవ్వి “మీరు నాకు యివ్వపలసిన సొమ్మును వడ్డితో సహా మాధికారి వద్ద నుండి వసూలు చేసాను. కనుక మీరు నాకు బాకీ లేరు. ఆ డబ్బ పెనకి తీసుకుచెచ్చి, పేదల సంశేషమానికి చినియోగించండి!” అన్నాడు.

సర్ రిచర్ట్ రావిన్ ని ఎంతో మెచ్చుకుంటూ “సుప్పు చేస్తున్న సత్కార్తలు సన్నెంతో ముగ్గుట్టి చేసాయి. అవసరం ఫీర్చడినప్పుడు నేను నీకు గానీ, నీ సహాచరులకు గానీ నా శక్తిమేర సహాయం చేస్తాను. ఆ విధంగా నేను బుఱి విముక్తుట్టి అపుతాను” అని చెప్పాడు.

రావిన్ హుడ్, సర్ రిచర్ట్ కి ఎంతో గౌరవంగా, సాదర సత్కారాలలో విషేషాలు చెప్పాడు.

8

గామ్సెల్ కోటపు వెళ్లాలసే, మేస మామనూ, మారియన్ నూ చూడాలనీ రావిన్ కొన్ని రోజులుగా అనుకుంటున్నాడు.

ఒకనాడు అతడు మారువేషం వేసుకుని, నాటింగ్ హోమ్ మార్గం గుండా బయలువేరాడు. మార్గమధ్యంలో అతడికి, గామ్సెల్ వద్ద సేవకురాలిగా పనిచేసిన ఓ ముసలిది తారసపడింది.

రావిన్, తన మేసమామ అయిన గామ్సెల్ రొమాగజేమాల గురించి ఆ ముసలిదానిని ప్రశ్నించాడు.

“ఏం చెప్పమంటారు చాబూ!.... మీ మేసమామ గామ్సెల్ గారు యుధంలో మరణించారు. గిన్సబర్స్ ప్రభువైన సర్గయ్ ఇప్పుడు గామ్సెల్ కోటలో కోపుర ముంటున్నాడు” అంది ముసలిది.

“నౌ మేసమామ కొడుకైన విల్ గామ్సెల్, మారియన్ ఇప్పుడు ఎక్కుడున్నారు?.... అప్పలు జిరిగిన బిడ్డయమేమిటి?” అని రావిన్ ముసలిదానిని ప్రశ్నించాడు.

“పొత కట్లు మనసులో పెట్టుకుని, సర్గయ్, గామ్సెల్ కోట మీదికి చండెత్తి వచ్చాడు. యుధానికి సిధంగా తేని గామ్సెల్, ఆ యుధంలో ప్రాణాలు

బోగోట్లుకున్నాడు. కోటు సర్గయే వశమైంది.” అంది ముసలిది.

“ఎలో గామ్పెల్, మారియన్ ఏమయ్యారు ?” అని అడిగాడు రావిన్.

రావిన్ గామ్పెల్ కోటకు వెళుతుండగా ముసలిది ఒకతె కనిపీంచి యుధ్ఘంలో గామ్పెల్ మరణించారనీ, గామ్పెల్ కోట యెప్పుడు సర్గయే ఆధినంలో ఉండనీ రావిన్తో చెప్పటి.

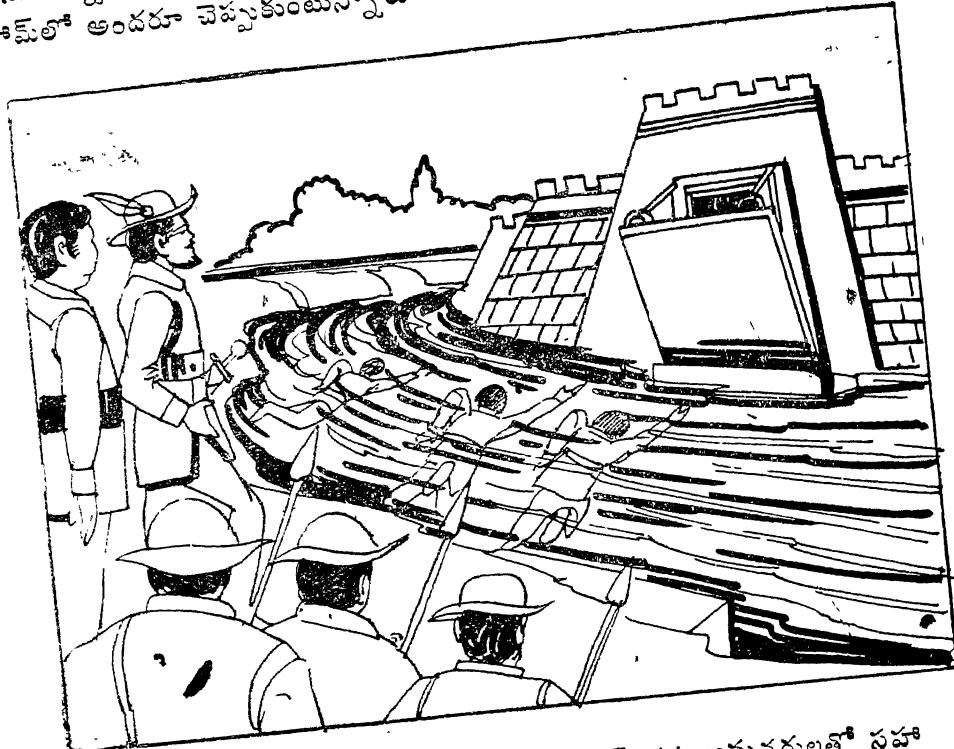
“నాకు తెలియదు” ముసలిది సమాధానం చెప్పింది.

“అంటే వాళ్ళు అంతర్ధానమయ్యారా?”

భాలానంద బొమ్మల రాబిన్ హండ్ సాహస కథలు

48

“యదార్థ పరిశీలి ఎవరికి తెలియదు!....ఎక్కుడో కోటలో వాళ్ళను బంధించి ఉంచాడని కొంచెన్ అంటున్నారు. పురికొంతమంది, మారియాను సర్గయ్ వివాహం ఉంచాడని చేసుకున్నాడని అంటున్నారు. వాళ్ళను, సర్గయ్ చంపేసి ఉంటాడని నాటీంగ్ పోష్టలో అందరూ చెప్పుకుంటున్నారు” అంది ముఖంలిది.

సర్గయ్ మీద పగ తీర్చుకునేందుకు రాబిన్ తన అనుచరులతో సహా గామ్పెం కోటకు చేరుకొనుట.

‘మారియన్ అంపే రాబిన్కి ఎంతో ప్రేమ. అటువంటి తన మారియాను సర్గయ్ కనుక చంపి ఉంపే, అతడు తన చేతిలో మరణించడం భాయం. ముందుగా

పాలనంద బొమ్మల రాబిన్ హుడ్ సాహస కథలు

మారియన్ ఏమైందో తెలుసుకోవాలి! అనుకున్నాడు రాబిన్.

అతడు యిక నాటింగ్ హామ్ వెళ్ళుకుండా, గ్రీన్ వుడ్ క్యాంప్ కి తిరిగి వచ్చాడు. తన వాళ్ళనందరీన్ సమావేశపరచి, తమ మిట్రుడైన గామ్ వెల్ కి పట్టిన దుర్గుతి వివరించి చెప్పాడు.

“ఇంత ఫూరం చేసిన, సర్కార్ యేని మనం విడిచిపెట్టుకూడదు. మనం అతడి మీద పగ సాధించవలసిందే! ఈ రాల్చికే గామ్ వెల్ కోట మీదికి మన దండ యాత్ర!....అందరూ ఆయధాలతో సిద్ధంగా ఉండండి!” అంటూ రాబిన్ తన అను చరులను పోచ్చరించాడు.

ఆ రాత్రి అందరూ జిట్లు జిట్లుగా విడిపోయి వేరు వేరు మార్గాలలో గామ్ వెల్ కోటకు చేరుకున్నారు.

లిటీల్ జాన్ సీ, విల్ సాగ్వర్ వెట్ సీ తన దగ్గరకు పిలిచి “మాడండి! మీరు ఇద్దరూ కోట కండకాన్ని ఈముకుంటూ అపతలి ఒడ్డుకు చేరి యేదో విధింగా కోటలో ప్రవేశించండి. కోటలో యేం జరుగుతున్నదీ నిశితంగా పరిశీలించండి!.... మిగిలిన వాళ్ళం కోట వెనుక భాగానికి చేరుకుని అక్కడ కండకం దాటి కోటలోపలి భాగానికి వస్తాము. మీరు విషయ సేకరణ జరిపి కోట వెనుక భాగానికి వచ్చి అక్కడ మాకోసం నిరీక్షిస్తూ ఉండండి” అని చెప్పాడు రాబిన్.

వాళ్ళిద్దరూ నెమ్ముదిగా కండకంలో దూకి ఈముకుంటూ ముందుకు సాగి ఆ చీకటిలో అద్వాశ్యమైపోయారు.

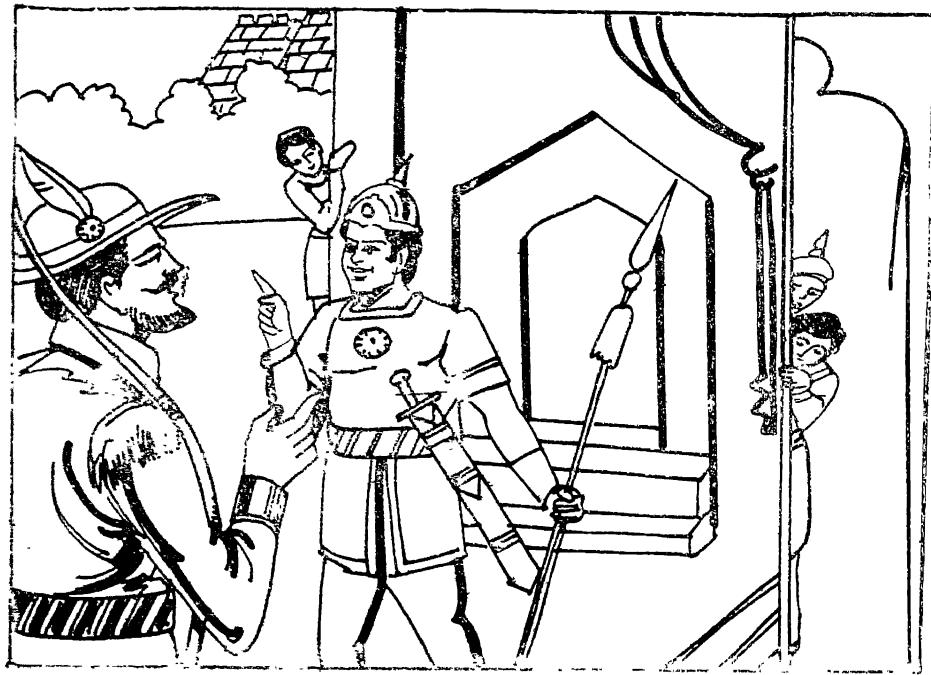
రాబిన్ హుడ్ మిగిలిన వారిని తీసుకుని కోట వెనుక భాగానికి వచ్చాడు. అక్కడనుండి అందరూ కండకందాటి త్రాళ్ళ సపోయంతో కోట లోపలి భాగానికి చేరుకున్నారు.

లిటీల్ జాన్, విల్ సాగ్వర్ వెట్ తమ నాయకుడి రాకోసం ఎదురుచూస్తాడన్నారు.

“సర్టిగయ్, కోటలో విందులూ వేడుకలూ జరుపుకుంటున్నాడు. అందపు తింటూ తానుతూ ఆనందంలో మనిగి తేలుతున్నారు” అని చెప్పాడు లిఫీల్ జాన్

“ఇదే మనకు మంచి అవకాశం!....నేనోక పథకం ఆలోచించాను. అలచేస్తే విజయం మనదే!” అన్నాడు రాబిన్.

“ఏమిటది?” అడిగాడు లిఫీల్ స్ట్రేట్ వెట్.

రాబిన్ హుడ్ అతడి అనుచరులు ఎలాగో కోట లోపలికి చేరుకుంటారు.
రాబిన్ ఒక్కడే ప్రధాన ద్వారంవద్దనున్న కాపలావాడితో మాటలాడుట!

“నేను ఒంటరిగా కోట ప్రధాన ద్వారంవద్దకు వెళతాను. మీరంతా నన్ను అనుసరిస్తూ వచ్చి శీకటిలో దాగి ఉండండి!....ఏం జరుగుతుందో గమనించండి.

అప్పుడు నా ఆజ్ఞకోసం వేచి ఉండండి” అన్నాడు రావిన్.-

దానికి ఆతడి అనుచరులు అంగికరించారు.

రావిన్ నెమ్మదిగా ప్రధాన ద్వారా రంపద్దకు వచ్చాడు. అక్కడ ఓ భటుడు కాపలా కాస్తున్నాడు—ప్రధాన ద్వారం తలుపులు మూసి వున్నాయి.

తైటపున్న కాపలా భటుడు రావిన్ ని చూస్తూనే “ఏయి! ఎవరు నువ్వు?” అంటూ గద్దించి అడిగాడు.

“నేను ఎవరయింది చెబుతాను. ముందు సర్గయే లోపల ఉన్నారా? లేదా? అది చెప్పు ముందు?” అన్నాడు రావిన్.

“ఉన్నారు!..అయితే ఏమిటి?” అన్నాడు కాపలా భటుడు.

“రావిన్ హండ్ తనని చూడడానికి వచ్చాడని మీ యజమానితో చెప్పు?”

కాపలా భటుడు రావిన్ వంక ఎగాదిగా చూసి “నువ్వు ఒంటరిగానే వచ్చావా? లేక నీ వెంట నీ సహచరులు కూడా వచ్చారా?” అని ప్రశ్నించాడు.

రావిన్ నవ్వి “ఒంటరిగానే వచ్చాను. అంత అనుమానంగా ఉంపే నలు దిక్కులా పరికించి చూడు” అన్నాడు.

కాపలా భటుడు ప్రధాన ద్వారంనుంచి కొంతదూరం నడిచి వెళ్లి ఎవరూ లేరని నీర్దారణ చేసుకుని తిరిగి వచ్చాడు.

“అయితే నువ్వు ఇక్కడే ఉండు! నేను వెళ్లి ప్రభువులకు ఈ విషయం మనవిచేసి వస్తాను” అని చెప్పి కాపలా భటుడు తలుపు తీసి లోనికి వెళ్లిపోయాడు.

వాడు సర్గయే సమీపానికి వెళ్లి రావిన్ విషయం మనవి చేసాడు.

సర్గయే విరగబడి నవ్వుతూ “రావిన్ హండ్ వచ్చాడా?...తణం లోనికి తీసుకురా! సింహం గుహలోకి జింకపెల్ల వస్తానంపే కౌదంటుందా?....తన చావును తనే కొనితెచ్చుకుంటానంపే కావనేదేముంది!” అన్నాడు.

కాపలా భటుడు తలుపు దగ్గరకు వచ్చి రావిన్ ని లోనికి ఆశ్చోసించాడు.

రాఖిన్ తిన్నగా విందు ఇరుగుతున్న చోటికి వచ్చి సర్గయేని కలుసుకున్నాడు.

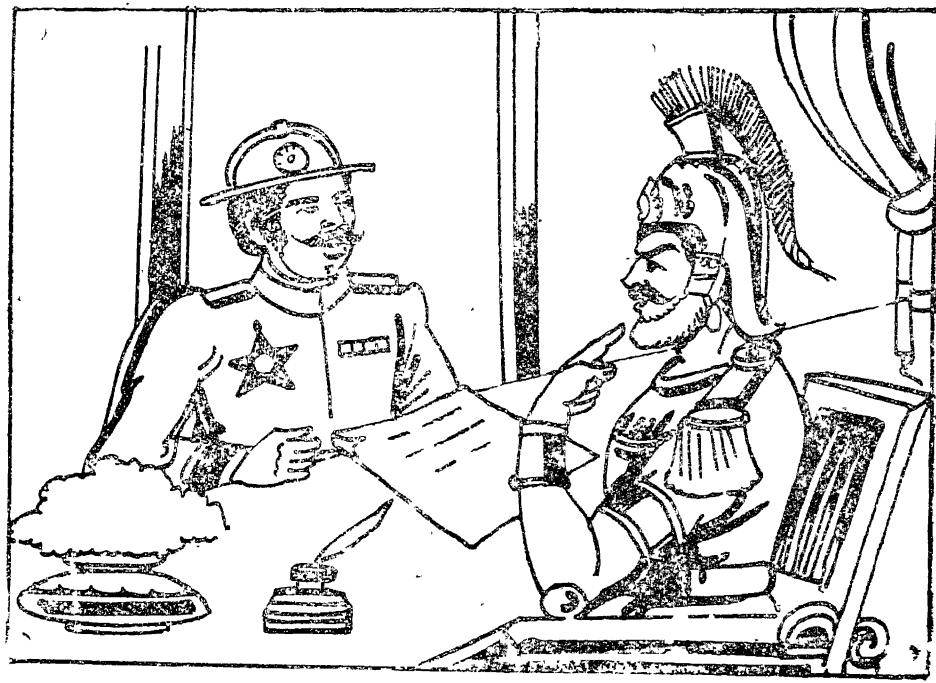
ఆదే సమయంలో రాఖిన్ అనుచరులు చాటుగా వచ్చి కాపలా భట్టడి నేత్తి పగులగొట్టి శరవేగంతో కోటలో ప్రవేశించారు.

కోట సింహాద్యరం గుండా రాఖిన్, అతడి అనుచరులూ కోటలో ప్రవేశించి సర్గయే సైనికులతో యుధం చేయుట !

ఒక్కమ్మడిగా సాయమధులైన రాఖిన్ అనుసరులు లోనికి ప్రవేంచడం చూస్తానే సర్గయేకి మతి పోయింది.

“ఎవరక్కడ? సైనికులాడా! కోటలో శత్రువులు ప్రవేశించారు. రాబిన్సపుడ్ తన అనుచరులతో సహా వచ్చాడు ద్వారాలు విగించండి! ఎవరూ బైటుకు పోకుండా అందరీను నరికి పోగులు పెట్టండి!....” అంటూ సర్గయ్య కత్తి తీసుకుని రాబిన్ మీదికి దూకాదు.

రాబిన్సపుడ్ను మాయో పొయంతో పట్టే బంధించి ఉరితీయదానికి సర్గయ్య, షరీఫ్, ఆలోచించి ఓ పథకం సిద్ధం చేయుట!

విందు జిరిగే ఆవరణ యావత్తూ మరుషణంలో రణ ఛైత్రంగా మారింది.... సుఖిక్కితులైన రాబిన్ అనుచరుల ముందు జీతబత్తెలకు ఆశపడే, సర్గయ్య

సెసిపులు ఎక్కువ సేపు సిలువలేకబోయారు. వాళ్ళ ఒక్కుక్కరే నేలకు ఓరిగి చోచం ఉపారంభించారు.

సర్గయే చూచా రాబిన్ కత్తి ధాటికి ఆగలేక బోయాడు. ఏ వింటా? కూడా తన ప్రాణం బోవచ్చుసన్న భయం, సర్గయేకి పట్టుకుంది.

“సైనికులారా! చీపాలు పగులగొట్టండి అపరఱలో కాంపి లేటుండా చేయంటి!.... చీకబో తప్పించుకుని పొరిపొంటి!” అంటూ సర్గయే వేకలు పెట్టానీచూ.

కొంత సేపటికి చీపాలన్నీ ఆరిబోయాయి. అయితే ఒక పెట్ట నూనె దీపం ఉక్కుచుస్తూ ఒల్లిపొవ పడి. పెట్టగా మంటలు లేచాయి. గోడకు ప్రేళ్ళాచుతున్న ఉపచాలు తెంటుకున్నాయి.

కొద్ది జ్ఞానలో కోప యావత్తూ ఇంటల్లో చిక్కుకుంది.

అవకాశం చిక్కిస సర్గయే కోట నుండి తప్పించుకుని పొరిచోయాడు.

“సర్గయే తప్పించుకు పొరిబోయాడు” అన్నాడు లిటిల్ జాన్.

“ఇక్కడ మనకేం పని?.... వచండి! గ్రీన్ వుడ్ కాగ్యంచేకి వెళ్ళపోదాం!” అన్నాచు రాబిన్.

అంచ్చూ తిరిగి షైర్కవుడ్ ఫారెన్స్కి చేరుకున్నారు.

‘ఎల్గాప్స్ వెల్ మారియన్ కోటలో లేదు. పుంటే యుచ్చం జరుగు తుస్తుప్పుడైనా అక్కడకు రాకుండా వుండరు. అయితే వాళ్ళ ఏమైనట్టు?’ రాబిన్కి ఇచే ఆలోచన!—

గిల్లెజర్న్ ప్రఫువైన, సర్గయే ఆ మర్మాడు తగిన సైన్యంతో తిరిగి గామ్పెలో కోటకు చేరుకున్నాడు. కోట యావత్తూ కాలిబాడిద అయినందుకు అతడు ఎంతో ఛాధపడ్డాడు. ఆగ్రహమేళాలతో పశ్చ కొరికాడు.

“నేను రావిన్ మీద పగ తీర్చుకుంటాను. వాడినీ వాడి ముతాను సర్వ నాశనం చేస్తాను.” అంటూ సర్కిగయ్యె శపథం చేసాడు.

తిక్కణం అతడు, నాటింగ్ హామ్ షరీఫ్ పద్ధకు వెళ్లి “సేకూ, నాకూ, గూడ రావిన్ హండ్ కట్టువు వాడిని మనం తప్పకుండా హతమార్చాలి.” అని చెప్పాడు.

షరీఫ్ పెదవి విరిచి “నేను అనేక విధాల ఎన్నోసాట్లు రావిన్ ని పట్టుకుని ఉరితీయాలని ప్రయత్నించాను. కానీ ప్రతిసారీ వాడి చేతిలో ఓడిపోతూ వచ్చాను.” అన్నాడు.

“ఈ విషయంలో నువ్వేమీ చేయవలసిన అవసరంలేదు. నేనోక పథకం అలోచించాను. అలా చేస్తాను. రావిన్ ని బంధించి తెచ్చి సీకు అప్పగిస్తాను. నువ్వు ఆ అడవి దొంగను ప్రజల సమక్షంలో ఉరి తీసేయో!” అన్నాడు సర్కిగయ్యె.

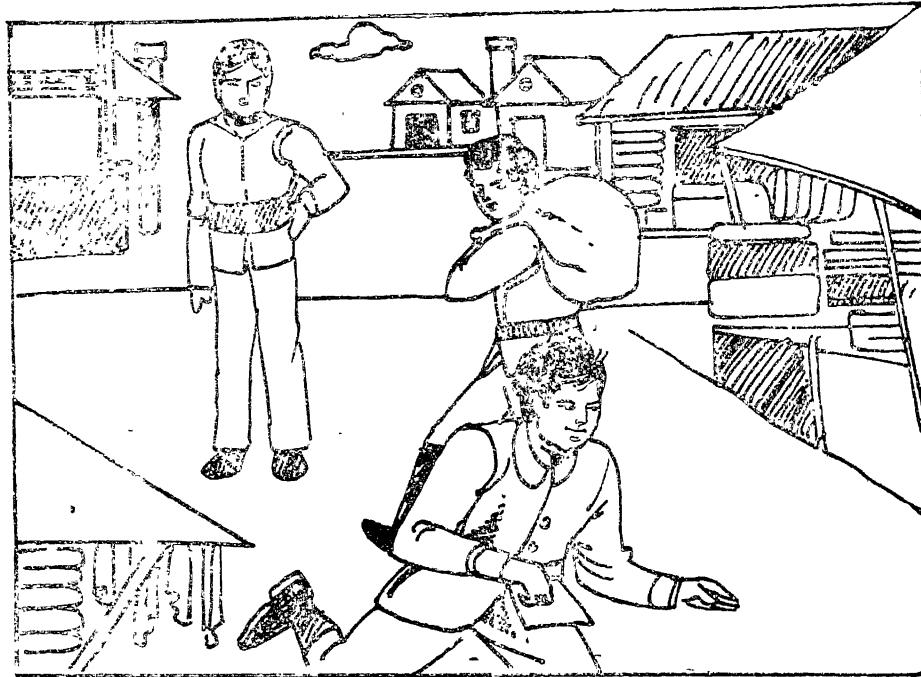
“ఏమిటి నీ పథకం?” అడిగాడు షరీఫ్.

“నేనోక యాత్రికుడిలాగ మారువేషం వేసుకుని షైర్కవుడ్ భారెస్టోకి వెళతాను. రావిన్ కి సాహసాలు చేయడమన్నా, ఇకారు కొట్టడమన్నా చాలా సరదా అని తెలిసింది. వాడు ఎక్కుడో ఒకచోట ఒంపరిగా నా కీంట బదరపోడు. వాడిని ఏదో ఒక మాయోపాయంతో లింధిస్తాను. నువ్వు నీ భటులతో షైర్కవుడ్ భారెస్టో వెలుపల సిద్ధంగా ఉండు. రావిన్ నా చేతికి చిక్కగానే అందుకు సూచనగా నేను వేటకు వెళ్లిటప్పుడు పూరించే కొమ్మల బూరాను ఊదుతాను. అదే సీకు గుర్తు!” అని చెప్పాడు సర్కిగయ్యె.

దానితో రావిన్ హండ్ దొరికినంత సంఖరపడిపోయాడు నాటింగ్ హామ్ షరీఫ్.

సర్కిగయ్యె తన దుష్టులో ఖ్యానిస్తు భద్రపరుచుకున్నాడు. ఆపైన పెట్ట అంగీ ధరించి యాత్రికుడి మాదిరిగా వేషం మార్చుకున్నాడు. ఆ తర్వాత షైర్కవుడ్ భారెస్టో దిక్కగా కాలినడకన బయలుదేరాడు.

గామ్ వెల్ కోటలో జరిగిన యుద్ధంలో రావిన్ అనుచరులు ధరించే ఆకు పచ్చని దుస్తులు చాలా వరకు కాలి మసిగొ మారాయి. ఆంధువలన వాళ్ళకు కొత్త వస్త్రాలు కావలసి వచ్చాయి.

జైకేరకం వస్త్రాలు ఎక్కువగా కొనడం చూసిన బట్టల దుకాణ
దారుడికి అనుమానం వస్తుంది. రావిన్ సహాచరుల సంగతి
షరీఫ్ తో చెప్పేందుకు పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళట! -

రావిన్, లిటీ-జాన్సీ, విల్-సార్క్-పెట్సీ నీ పిలచి “మీరిద్దరూ నాటింగ్
హామ్ వెళ్ళి మన సభ్యులందరికి సరిపడా ఆకుపచ్చని వస్త్రాలు ఖరిదు చేసుకురండి!”

అని చెప్పాడు.

వాళ్ళిడ్డరూ డబ్బు తీసుకుని నాటింగ్ హోమ్ బయలుదేరాడు.

“మనం కలిసి వెళ్ళడం మంచిది కాదు. నువ్వోకదారిన సేవాకదారిన నాటింగ్ హోమ్లో అడుగుపెడచాం!.... వస్తార్చిలు నేను భరీము చేస్తాను. దూరంగా నిలబడి ప్రమాదం ముంచుకు రాకుండా పరిసరాలను గమనిస్తూ ఉండు!” అని లిట్ జాన్ తో చెప్పాడు విల్ సాగ్ర్ వెట్.

ఇడ్డరూ చెరొకదారిలో పట్టుణ ప్రవేశం చేసారు.

విల్ సాగ్ర్ వెట్ ఓ బట్టల దుకాణంలో తమకు కావలసిన ఆకుపచ్చని వస్తార్చిలు ఖరీము చేసి, వాటిని మూటగాకట్టి భుజాన పెట్టుకుని బయలుదేరాడు.

అతడు అటు యిటు చూసుకుంటూ ఎందుకో తలతిప్పి బట్టల మకాణం వేపు దృష్టి సారించాడు.

ఏముంది!.... దుకాణంవాడు కొట్టు వదిలి షరీఫ్ ఉండే కార్బూలమం వేపు వేగంగా పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళడం విల్ సాగ్ర్ వెట్ కంటబడింది.

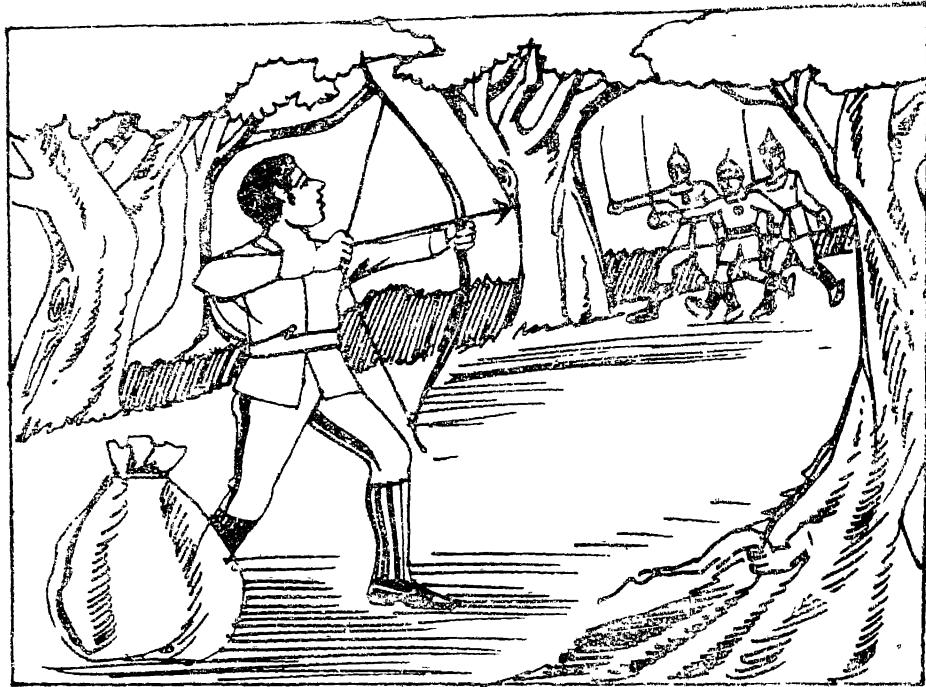
“టిఫోనో!.... వీడు షరీఫ్కి మా ఏషయం చెప్పాడానికి వెళుతున్నాడు. ఆనిన్న బట్టలు ఒకే దుకాణంలో కొనడం నాదే బుద్ది తక్కువ!.... ఆకుపచ్చని వస్తార్చిలు ధరించేది రాఖిన్ హుడ్ ములా వాళ్ళేనని అంచరికి తెలుసు!” అనుకున్న లిట్ సాగ్ర్ వెట్ షేర్కవడ్ ఫారస్ట్ వేపు మూటతో సహా పరుగు ప్రారంభించాడు.

దూరంగా నిలబడి పరిసరాల అధ్యయనం చేస్తున్న లిట్ జాన్ తలతిప్పి విల్ సాగ్ర్ వెట్ వేపు చూసాడు. అతడు మూటతో సహా పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళడం ప్రమాదసూచకమేనని లిట్ జాన్ గ్రహించాడు.

ఆ ప్రమాదమేమిలో వెంటనే లిట్ జాన్ కి కనిపించింది. దూరంగా ఇక్కిఁ తాలూకు నలుగురు రథుకథలు లిట్ సాగ్ర్ వెట్ వెంటపడడం కనిపించింది.

లిట్ జాన్ పరుగులాంటి సడకతో, వాళ్ళను అనుసరించాడు.

విల్ సాగ్రూర్ వెట్ దాదాషు షేర్ వుడ్ ఫారెస్ సమీపానికి వచ్చిన తర్వాత తన మోసుకువస్తున్న బ్రట్లమూటను నేలమీదికి విసిరివేసి విల్లా, భాణం చేతికి తీసుకున్నాడు. చాణాన్ని వింపికి సంధించి, తన సమీపంగా వచ్చిన ట్ రక్షకభటుడి మీదికి విడిచిపెట్టాడు. భాణం వాడి గుండెల్లో దిగబడుతూనే పెద్దగా అరిచి నేలమీద

షేర్ వుడ్ ఫారెస్ వరకూ మూటతో సహా పారిపోయి వచ్చిన విల్ సాగ్రూర్ వెట్ అక్కుడ మూటదించి రక్షకభటులమీద భాణ ప్రయోగం చేయుట !

పడిపోయాడు. వాడి వెనుకగావస్తున్న మరాక రక్షకభటుడు ఒరనుండి బ్రాడం తీసి విల్ సాగ్రూర్ వెట్ మీదికి వేగంగా రాసాగేడు. విల్ సాగ్రూర్ వెట్ మరాక భాణం వాడి

భాలానంద బోమ్మల రాబిన్ హుక్ సాహస కథలు

మీదికి ప్రయోగించాడు. పొపం! వాడు కూడా నేలకు ఒరిగిపోయాడు.

వెనుకగా పరిగెత్తుకుంటూ వస్తున్న మిగిలిన ఇష్టరు రక్షకభటులూ తమ అనుచరుల మరజాన్ని కళ్ళురా చూసారు.

ఇంకేముంది!.. వాళ్ళు తమ పురోగమనాన్ని ఆపి వెనుదిరిగి తిరోగమన మంత్రాన్ని పరించారు.

విల్ సాగ్రాం వెట్ తిరిగి మూటను భుజానకెత్తుకుని అడవిదిక్కుగా పరుగు తీసాడు.

“ఛేణ్! పీరుడివంపే నువ్వేసయ్యా విల్ సాగ్రాం వెట్! అద్వాతం! షరీఫ్ గాడి మనుషుల్ని లాఘవంగా నేలకు పడగొట్టి ప్రమాదంనుండి తప్పించుకున్నావు. ఛేణ్....!” అంటూ పెద్దగా కేకలుపెడుచూ సంతోషంతో చప్పుల్లకొట్టాడు లిటీజాన్.

సర్గయే చెప్పిన పథకం ప్రకారం రక్షకభటులను తోడు తీసుకుని జైర్ వుడ్ పొరెస్కి వస్తున్న షరీఫ్కి లిటీజాన్ కనిపించాడు. అతడి మాటలను చూడా షరీఫ్ విన్నాడు. అయితే లిటీజాన్ అడవికి అఖిముఖంగా ఉండటంపట్ల అతడు షరీఫ్ రావడం గమనించలేదు.

“భటులారా! ఆ కుక్కను పట్టుకోండి. వాడు రాబిన్ ముశాకు చెందిన వాడు. పొరిపోనివ్వకండి బంధించండి” అంటూ షరీఫ్ గావుకేకలు పెట్టాడు.

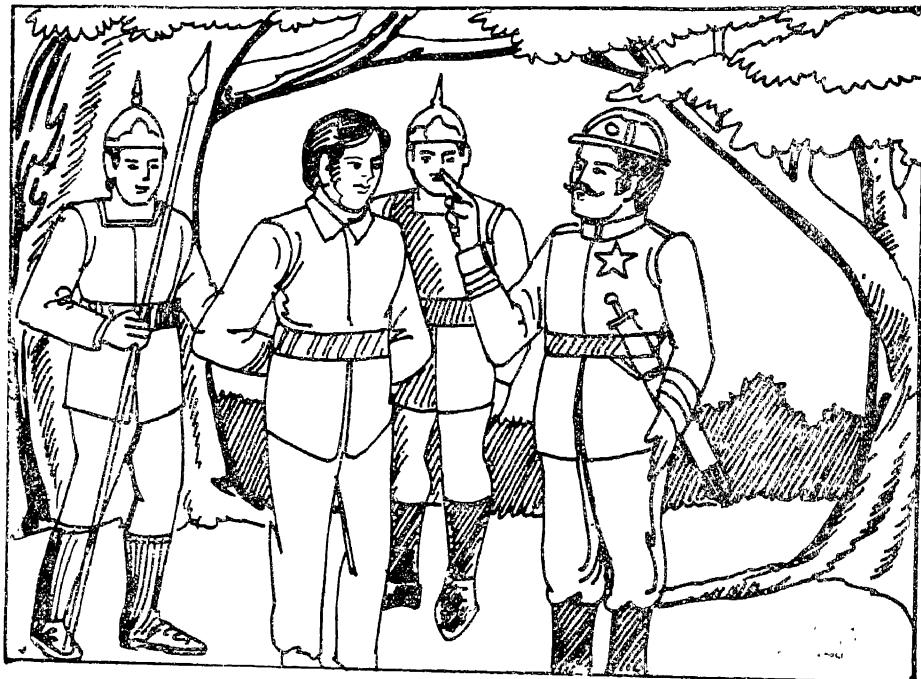
లిటీజాన్ వెనుదిరిగి చూసాడు. అప్పటికే ప్రమాదం ముంచుకొచ్చే సింది. ఓ పాతికమంది రక్షకభటులు లిటీజాన్ని చుట్టుముట్టి తాళ్ళుతో బంధించి పొరేసారు.

పొరిపోతున్న విల్ సాగ్రాం వెట్ వెనుదిరిగి చూసాడు. లిటీజాన్ షరీఫ్ మనుషులకు దొర్కిపోవడం కళ్ళురా చూసాడు.

జక్కడికి ఈ విషయాన్ని యిలా ఉంచుదాం!..

మారువేషం ధరించిన సర్గయ్ మరోళ దిక్కుగా ప్రైర్ వుడ్ ఫారెస్టులో అడుగుపెట్టాడు.

ఆదే సమయంలో రాబిన్సుడ్ మారువేషం ధరించి అడవిలో ప్రికారుగా బయలుదేరాడు. కొంతమారం వెళ్లిన తర్వాత రాబిన్ కి మారువేషంలోవున్న సర్గయ్ తారసపడ్డాడు.

విల్ సాగ్రెర్ వెల్ వెనుకగా పరిగెత్తుకుంటూ వస్తున్న లిలీల్ జాన్,
పరీష్ నూ, రక్షశటులను చూసుకోదు. తత్తులితంగా అతడు
రక్షశటులకు దొరికిపోవుట !

“ఏయే! ఎవరు నువ్వు? ఈ అడవిలో ఒంటిగా తిరుగుతున్న వేమిచీ?” అంటూ సర్కార్ యే రావిన్ ని ప్రశ్నించాడు.

రావిన్ సర్కార్ యేని పోల్చుకున్నాడు.

“అయ్యా! నేను ఈ ప్రొంతానికి కొత్తవాడిని!....దారితప్పి అడవిలో తిరుగుతూపుంపే రావిన్ హుడ్ మనుషులు నన్ను ఒంధించి తమ నాయకుడివి వ్యక్తిసుకువెళ్ళారు. రావిన్ హుడ్ నాకు అపకారం తలపెట్టుకుండా భోజనంపెట్టి పెదిచొండ్లు నా చేతికిచ్చి పంచించాడు” అని చెప్పాడు రావిన్.

“అయితే నువ్వు రావిన్ హుడ్ తాగ్యంపునుంచే వస్తున్నావన్నామాట!.... రావిన్ హుడ్ ఇప్పుడు క్యాంపులోనే వున్నాడా?” అని అడిగాడు సర్కార్ యే.

“ఆ ఎవరాలు మీ తెందుకు?” అన్నాడు రావిన్ చిరాకుపడుతూ.

“శ్రమగో చూడు బాణూ! రావిన్ హుడ్ నీకు పది చొండ్లు కదా యిచ్చాడు. నేను నీకు యాభై చొండ్లు యిస్తాను. నేను ఎవరో తెలుసా? గిన్సీబర్క్ ప్రథమవున్నాన నయేని!.... రావిన్ ని పట్టి అప్పగించిన వారికి రెండు వందల చొండ్లు బట్టా మానంగా యిస్తామని షట్టిఫ్ ప్రకటించాడు. ఆ భనాన్ని కూడా నీకి యిప్పిస్తాను. అతడి క్యాంపు ఎక్కుడుందో నాకు మాపించు!” అన్నాడు సర్కార్ యే.

రావిన్ ఆశ్చర్యాన్ని అభినయిస్తూ “రావిన్ హుడ్ ని పట్టుకున్ చీం చేస్తారు?.... వై దులో వేస్తారా?” అని అడిగాడు.

“జై దులో వేయం!.... ఇక్కడే ఏదో ఒక చెట్టుకు ఉరితీస్తాం!” అన్నాడు సర్కార్ యే.

“శ్మీరు ఒక్కరే వున్నారు కదా! రావిన్ హుడ్ ని పట్టుకోవడం మీ వల్ల అవుతుందా?” అని అడిగాడు రావిన్.

“లోపల అంగిలో ఖడ్డం వుంది. ఖడ్డ చిద్యులో సన్ను మించినవారు లేరు. అడిగాక, నా ఖడ్డంతో వాడిని గాయపరవి మా వాళ్ళకు అంపే షరీఫ్ కు బారఙ్గా రావిన్ ని ఒంధించిన విషయం తెలియజేస్తాను. వాళ్ళు అక్కడ ఉరికి కావలసిన

ఏర్పాట్లు చేస్తారు!.... ఇక నువ్వు ఆలస్యం చేయకు, రావిన్ ఎక్కడ ఉన్నాడో చూపించు?" అన్నాడు సర్గయ్య తొండర షడుటూ.

రావిన్ నవ్వీ "అంత తొండర ఎండుకు సర్గయ్య! రావిన్ పూడుని ఒట్టుకు

మారువేషంలో, రావిన్ను వట్టి బంధించాలని వచ్చిన సర్గయ్యని, రావిన్ గు రిస్తాడు. అక్కడ జరిగిన కత్తి యుధంలో రావిన్, సర్గయ్యని వధించుట!

సెండుకు ఎక్కడికో చెళ్ళవలసిన అవసరంలేదు. ఇంగో! ఇక్కడే నీ ముందే వున్నాడు!.... శక్తి వుంటే అద్ద విద్యుత్లో నన్ను జయించిన తర్వాత బంధించి

బాలానంద బొమ్మల రావిన్ హుడ్ సాహస శథలు

తీసుకుపెచ్చు!... అలా చేయలేని పక్షంలో నా మేనమామ సర్గామ్ వెల్ని హక్కు చేసినందుకు ఇక్కగా నిన్ను నేను హతమార్చి ప్రతీకారం తీర్చుకుంటాను.” అంటూ రహస్యంగా దాచి వుంచిన ఖడ్డాన్ని తీసాడు.

సర్గయ్ బి తరపోయాడు. పెంటనే తన ఖడ్డాన్ని తీసి, రావిన్ మీద కలియబడ్డాడు. ఇద్దరికి ద్వంద్వ యుద్ధం ప్రారంభమైంది.

అక్కడ షరీఫ్, లిటిల్ జాన్ ని, టీ పెద్ద చెట్లువద్దకు తీసుకు వచ్చాడు. ఇద్దరు భటులు లిటిల్ జాన్ వెనుక నిలుచున్నారు.

“ఆ చెట్లుకు ఉరితాడు వ్రేళ్ళాడదియండి! ఈ కుక్కను తక్షణం ఉరితీసి పారేయండి!” అంటూ షరీఫ్ తన మనములను ఆదేశించాడు.

ఇద్దరు భటులు చెట్లుపైకి ఎక్కి ఉరితాడు కట్టసాగేరు.

అదే సమయంలో దూరం నుంచి కొమ్ము బూరా శబ్దం వినిపించింది!....

షరీఫ్ సంబరపడి పోతూ “అదుగో! కొమ్ము బూరా శబ్దం! అది సర్గయ్ ఉపయోగించే కొమ్ము బూరాయే!.... అంపే మీ నాయకుడు రావిన్ హుడ్ సర్గయ్కి బందిగా చిక్కాడన్నమాట!.... భటులారా! ఈ కుక్కను అప్పుడే ఉరితీయకండి! పీళ్ళ నాయకుడ్ని తీసుకొచ్చాక ఒక్కసారే ఇద్దరిన్న ఉరితీడ్డాం!” అన్నాడు.

అంతలో, సర్గయ్, రావిన్ హుడ్ చేతులకు తాట్ను బిగించి తీసుకురావడం కనిపించింది.

వాట్ను దగ్గరకు రాగానే “ఫేష్! రావిన్ హుడ్ ని బంధించి అచ్చుతమైన చంత త్రణ సృష్టించారు, సర్గయ్!....” అంటూ అభిసందించాడు షరీఫ్.

తక్షణం సర్గయ్ ముఖానికున్న తొడుగును, తను వేసుకున్న దుస్తులను తీసివేసాడు!....

ఏముంది!.. అతడు సర్గయ్ కాడు; రావిన్ హుడ్!.... రావిన్ హుడ్ వేషంలో ఉన్నవాడు.... లిల్ స్ట్రోపెట్!....

ఆది చూసిన షరీఫ్ ఆశ్వర్యంతో కొయ్యుఛారిపోయాడు. అతడు ఆశ్వర్యం నుండి తెరుకోకముందే పల్లీస్‌గ్రౌంట్, లిటీల్ జాన్ కట్లు విష్ణుదీసాడు.

“నీ మీద నాకు ద్వేషం లేదు. అందుకే నిన్ను చంపకుండా విడిచిపెడు

నిలువ నీడలేని విల్ గామ్‌వెల్, మారియన్ ఇద్దరూ షైర్ వుడ్ ఛారెస్కు
వచ్చి, రాబిన్‌ని కలుసుకొనుట!

తున్నాను. సీకు సహియంగా వచ్చిన, సర్ గాయ్‌ని స్విర్సానికి పంపిపేసాను!”
అన్నాడు రాబిన్.

షరీఫ్ తెప్పరిల్లి తన భటులకు ఆజ్ఞలు జారీ చేసేలోగా, ముగ్గురు వీరులూ, మెరుపు తీగిల్లాగ తఱువున మెరిసి షైర్పుడ్ ఫారెన్స్‌లోనికి అవుళ్ళుమైపోయారు.

“ఆదంతా అయోమయంగానూ, మహామృతంగానూ ఉంది. ఏం జరిగిందో చెప్పండి!....నిజంగానే సర్గయ్ నిమ్న బంధించాడనే త్రఘనపడ్డాను. ఎంత బాధ అనుభవించానో చెప్పాలేను” అన్నాడు లిటీల్ జాన్.

తనకూ, సర్గయ్కూ మధ్య జరిగిన సంభాషణ, ఆ తర్వాత జరిగిన క తేయుద్దం, ఆ యుద్ధంలో సర్గయ్ తన క త్తికి బలికావడం, బిపరించి చెప్పాడు రాబిన్ హండ్.

“నేను షరీఫ్ మనుషుల నుండి తప్పించుకుని వెళుతూ, పెనక్కిట తిరిగి చూసాను. అదే సమయంలో షరీఫ్ మనుషులు నిన్ను చుట్టుముట్టి బంధించడం చూసాను. ఆ విషయం రాబిన్ కి చెబుదామని పరుగు పరుగున వస్తుంపే, ఒకచోట, ఓ శవం, ప్రక్కగా ర కం ఓడుతున్న క త్తితో నిలండి వున్న మన నాయకుడు కని పించాడు. ఆ శవం సర్గయ్ది! నువ్వు షరీఫ్ మనుషులకు దొరికిపోయిన సంగతి రాబిన్ కి చెప్పాను. అప్పుడు రాబిన్ సర్గయ్ వేషంలోనూ, నేను రాబిన్ వేషం లోనూ యిక్కడికి వచ్చాము” అంటూ విల్ సాగ్కర్ పెల్ కథను చూట్రి చేసాడు.

ముగ్గురూ కలిసి ఆనందంగా గ్రీన్వుడ్ క్యాంపుకు చేరుకున్నారు—

అయితే, రాబిన్ తన చిన్ననాటి స్నేహితురాలైన మారియన్ ను మాత్రం మరచిపోలేకపోయాడు.

‘అమె ఏమెంది? విల్ గామ్ పెల్ ఎక్కడున్నాడు?’ తీరిక సమయాలలో రాబిన్ కి ఇదే ఆలోచన.

ఒకనాడు రాబిన్ గ్రీన్వుడ్ క్యాంపుకు సమీపంగా పున్న పెద్ద వృక్షం క్రింద కూర్చుని మారియన్ గురించి ఆలోచించసాగేడు.

అదే సమయంలో ఒక త్రై, ఒక పురుషుడు తన దిక్కగా రావడం రాబిన్ కంట బణింది. అతడు ఖడ్డం చేతబుద్ధుకుని లేచి నిలుచున్నాడు.

వాళ్ళ రాబిన్ సమిపానికి రాగానే, వాళ్ళవరో అతడు గుర్తించాడు.

వాళ్ళాలు వరో కాదు; రావిన్ హుడు దయరాజీ అయిన మారియన్, అతని పేస మామ కుమారుడైన విల్ గామ్ వెల్!.... రావిన్ వాళ్ళాడర్చి గాథాలింగనం చేసు కుని అలాగే ఉండిపోయాడు.

రావిన్ హుడ్ చూసేందుకు ఇంగ్లండ్ రాజు నాయింగ్ హామ్ వచ్చి
షరీర్ఫోతో మాటల్లాడు!—

చివరకు భారంగా నిట్టూర్చి “మీరు చనిపోయారనే భావిస్తున్నాను. ఇంతకి
చీరు ఎక్కడ ఉన్నారు?” అని రావిన్ వాళ్ళను ప్రశ్నించాడు.
“సర్గమ్ గామ్ వెల్” కోఱ మీదికి దండెత్తి వచ్చినప్పుడు మేము దూర

ప్రింతంలో ఉన్న బింధువులను చూడటానికి వెళ్ళాము. మేము మొన్నెనే తిరిగి వచ్చాము. మా నాన్న జనిషోయిన సంగతి గామ్ వెల్ కోట తగులబడిషోయిన విషయమూ తెలిశాయి. నిలుప సీద, తిన తింణిలేని మాకు నువ్వు జ్ఞాపకం వచ్చావు. వెంటనే బయలుదేరి నీ వష్టకొచ్చాము.” అన్నాడు ఎల్ గామ్ వెల్.

రావిన్ ఇక ఆలస్యం చేయచలుచుకోలేదు. ఆ రోజే అతడు మాలియన్నను, తన భార్యగా స్వీకరించాడు.

10

పైర్ పుడ్ పొర్సెలో ఫున్న రావిన్ హుడ్ అతడి అనుచరుల దొంగతనాల గురించీ, అతడి సాహస గాధల గురించీ ఇంగ్లండ్ రాజుకు తెలిసాయి. ఇంగ్లండ్ రాజుకు రావిన్ హుడ్ ని చూడాలన్న కోటిక కలిగింది.

వెంటనే అతడు నాటింగ్ హోమ్ వచ్చి షరీఫ్ కోటలో ఒస చేసాడు. అతడు వస్తున్నపుడు నాటింగ్ హోమ్ నగర గోదలమీద రావిన్ హుడ్ చిత్రపటాలతో కూడిన వార్తల ప్రకటనలు ఇంగ్లండ్ రాజుకు కనిపించాయి.

వాటి సారాంశం ఏమిటంటే— ‘గజదొంగ రావిన్ హుడ్ ని పట్టి అప్పగించిన వారికి రెండు వందల పౌండ్లు బహూమానంగా యివ్వబడుతుంది!’ అని.

“పట్టణం నిండా ఆ ప్రకటనలేమిటి? ... నువ్వు యిక్కడ రజ్జుశాఖ అధికారిగా ఉంటున్నాము. నీ చేతిక్రింద అయిదు వందల మంది రజ్జుకథలున్నారు. నువ్వు ఆ రావిన్ హుడ్ ని పట్టుకుని బంధించలేకపోవడమేమిటి?” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ చక్రవర్తి పారీఫ్ తో.

“వాడు నక్క-జిత్తులు ప్రపర్చించడంలో ఆరితేరినవాడు ప్రభూ!.... ఎన్నో సంవత్సరాల నుండి వాడినీ, వాడి ముతాను బంధించాలని విశ్వా ప్రయత్నం చేస్తున్నాను. అయినా ప్రయోజనం లేకపోయింది ప్రభూ!.... వాడికి తోడుగా యిప్పుడు మరొక మహావీరుడు కూడా షేర్ వుడ్ ఫారెస్ కు చేరాడు. దానితో వాళ్ళకు పట్ట పగ్గాలు తేకుండా పోయాయి.” అన్నాడు షరీఫ్ విచారంగా.

“మహావీరుడా!— ఎవరతను?” ఇంగ్లండ్ రాజు ప్రశ్నించాడు.

“తమకు తెలిసిన వీరుడే!.... సర్కిరిచ్చర్ ఆఫ్టి!” అన్నాడు షరీఫ్.

“అలాగా! అయితే నేను రాఖిన్ హుడ్ ని చూడవలసిందే సుమా!” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

“వద్దు ప్రభూ! వాడు మహాకృతుడు!.... బందిపోటు, దొంగ!.... హంత కుడు!.... తమరు షేర్ వుడ్ ఫారెస్ కు వెళ్ళడం ప్రమాదశరం!” అన్నాడు షరీఫ్.

“అతడు మహావీరుడనీ ధైర్యశాలి అని విన్నాను. అతడు ఎక్కువకాలం పేద సాచలకు సహాయం చేయడంలోనే గదుపుతాడని కూడా విన్నాను.” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

“అది నిజమేననుకోంది!.... కానీ ఆ డబ్బువాడి స్వీంతం కాదు. భసపంతు లను కొల్లగొట్టి ఆ డబ్బుతో పేదలను చూస్తాడు” అన్నాడు షరీఫ్.

“ఆ విషయాలను వివరంగా తెలుసుకోవాలంపే మేము ఒకసారి అతణ్ణి చూడక తప్పదు.” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

ఆ వార్త షరీఫ్ నోటి పెంట రక్షకభటులకు, రక్షకభటుల ద్వారా నాటింగ్ హోమ్ పట్టణహానులకూ ప్రాకిపోయింది.

“ఇంగ్లండ్ రాజు, సాయుధులైన వంపమంది మహావీరులతో, రాఖిన్ హుడ్ ని బంధించడానికి షేర్ వుడ్ ఫారెస్ కి వెళతారట!... రా దెబ్బుతో రాఖిన్ హుడ్ ప్యూవహరం అవో యిటో తేలిపోతుంది—” అని పట్టణహానులు చెప్పుకో సాగేరు.

ఒకవాడు ఇంగ్లండ్ రాజు షరీఫ్ లో కలిసి విందు ఆరగిస్తున్న తరుణంలో ఓ వ్యక్తి అక్కడికి వచ్చి ఇంగ్లండ్ రాజుకు ఓ లేఖ యిచ్చి వెళ్లాడు.

ఇంగ్లండ్ రాజు దానిని పిప్పి చూసాడు.

అందులో ఇలా ఉంది.

“ఇంగ్లండ్ మహారాజు గారికి అభివందనములు. మీరు సాయుధ సిబ్బందితో సన్న కలుసుకునేందుకు వస్తున్న సమాచారం నాకు తెలిసింది. మీరు వంద మంది సాయుధులతోనేకాడు, ఇంగ్లండ్ రాజుంలో ఉన్న వేలాదిమంది మహావీరు లను వెంటబెట్టుకు వచ్చిపో పరే సన్న మీరు కలుసుకోరు. ఇంధించలేరు కూడా!.... సన్న కలుసుకునేందుకు ఒంటరిగావస్తు మీకు హృదయ పూర్వకమైన స్వాగతం లభిస్తుంది.... గ్రహించగలరు.”

ఇట్లు
రాబిన్స్‌హార్ట్

ఇంగ్లండ్ రాజు లేఖను చదువుకుని దానిని భ్రంగా జేబులో దాచు చున్నాడు. ఆ లేఖ ఏమిటి? అని అడిగే ధైర్యం షరీఫ్ కి శేకపోయింది.

ఆ మర్మాను షరీఫ్ కోటిలో లేని సమయం చూసి ఇంగ్లండ్ రాజు తన వేషాన్ని మార్చుటిన్నాడు. సర్వసంగ పరితాగి అయిన సన్మాని వేషం భరించాడు. ఒంటరిగా ఔర్రిపుడ్ ఘారెస్ దిక్కుగా బయలుదేరాడు.

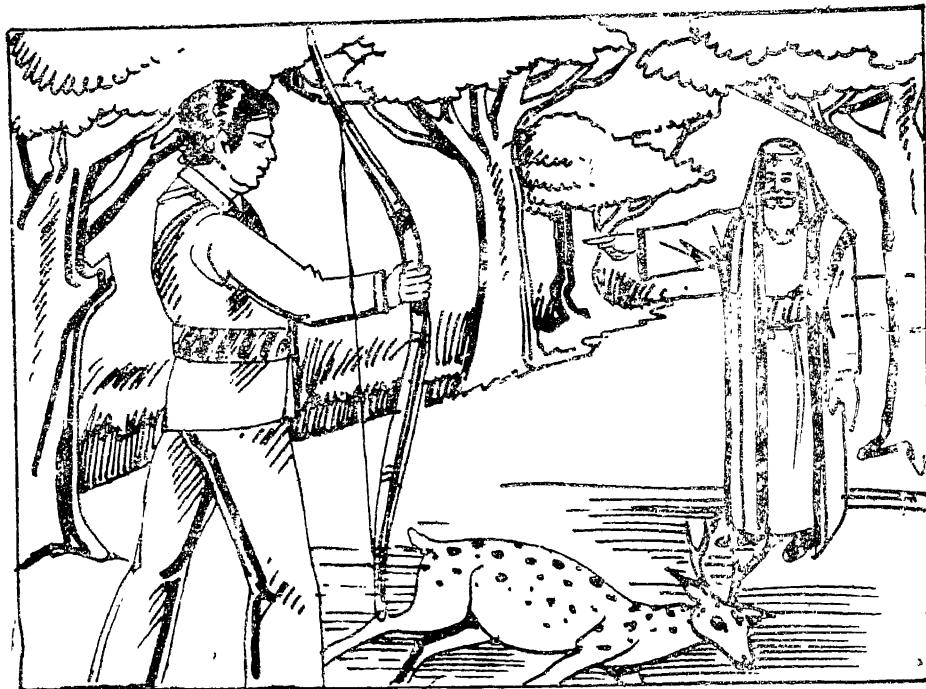
ఇంగ్లండ్ రాజు అడవిలో కొంతమారం వెళ్లాడో లేదో అతడికోక వింత చుశ్చిం కనిపించింది.

అక్కడ ఒక హాడవాటి వ్యక్తి నడుముపంచి దేనినో చూస్తున్నాడు. అతడి జేతిలో ఐల్లూ, చాడాలు ఉన్నాయి. ఇంగ్లందు రాజు అతడి సమీపంగా వెళ్లి చూసాడు.

ఏముంది!.... నేలమీచ వనిపోయిన జింక ఒకటి పడి ఉంది. దానిని చూడగానే ఇంగ్లండ్ రాజుచు కోపం వచ్చింది.

“ఏయే! ఎవరయ్యా నుహ్యా! ఇంగ్లండ్ రాజుగారికి చెందిన జింకను చౌఱం వేసి చంపుతావా?.... అది ఎంత పెట్ట నేరమో తెలుసా సీకు?” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు కోపంగా.

“నేను దీనిని చంపలేదు!.... మేము ప్రధువుల సంపదను జాగ్రత్తగా కాపాడుతాం. కానీ యిలా వధించము! ఆపారం కోసం మేము జింకలను చంపడం ప్రారంభిస్తే ఈ అడవిలో యా పాటికి ఒక్క జింక కూడా మిగిలి ఉండేది కాదు.” అన్నాడు ఆ ప్యాక్టి.

ఇంద్రండ్ర రాజు షైర్క్షేర్ పుడ్ శారాప్సై చేరుకుని చచ్చిన జింకవప్ప నిలుచుని వున్న లిటీల్ జాన్ ని, జింకను దేనికి వంపావని అడుగుట

ఆ ప్యాక్టి ఎవరోకాదు, లిటీల్ జాన్!....

“రాజుగారి సంపదను కాపాడుతాం అంటున్నావు. మరి ఈ జింకను

బొలానంద బొమ్మల రాబిన్ హుడ్ సాహస కథలు

ఎవరు చంపారో తెలుసుకోవడం మీ బాధ్యత కాదా?” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

“అది మా నాయకుడి బాధ్యత!.... మీరు నా వెంట వస్తే, మా నాయకుడి దగ్గరకు తీసుకు వెళతాను. మీరు అక్కడ అన్ని విషయాల తెలుసుకోవచ్చును. విందు భోజనం చేయవచ్చును. విశ్రాంతి తీసుకున్న మీదట, మీ మార్గాన వెళ్లి వచ్చును.” అన్నాడు లిఫీల్ జాన్.

సన్మాని వేషంలో ఉన్న ఇంగ్లండ్ రాజు అందుకు అంగీకరించాడు. ఇద్దచూ కలిసి గ్రెసెంట్ క్యాంప్ దగ్గరకు వచ్చారు.

ఆదే సమయంలో రాబిన్ హుడ్ తన సహాచరుల చేత గురి తప్పకుండా బాణాల వేసి లక్ష్మీన్ని పడగొప్పే సాధన చేయస్తున్నాడు.

రాబిన్ సన్మానిని చూస్తూనే “రండి స్ట్రోమీ! మీకివే నా అభివందనాలు! వచ్చి యిలా కూరోచుండి!” అన్నాడు.

గురి చూసి లక్ష్మీన్ని చేధించడానికి సాధన చేస్తున్న ధనుర్ధారులను చూస్తూనే ఇంగ్లండ్ రాజుకు ఎంతో ఉత్సాహం ఉప్పాంగుతూ వచ్చింది.

“గురి చూసి బాణం వేయడానికి నాకు గూడ అనుమతి యస్తారా?.... నేను మేటి విల్లుకాడనని నా స్నేహితులు అప్పుడప్పుడూ మెచ్చుకుంటూ ఉంటారు.” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

దానికి రాబిన్ హుడ్ అంగీకరించాడు!....

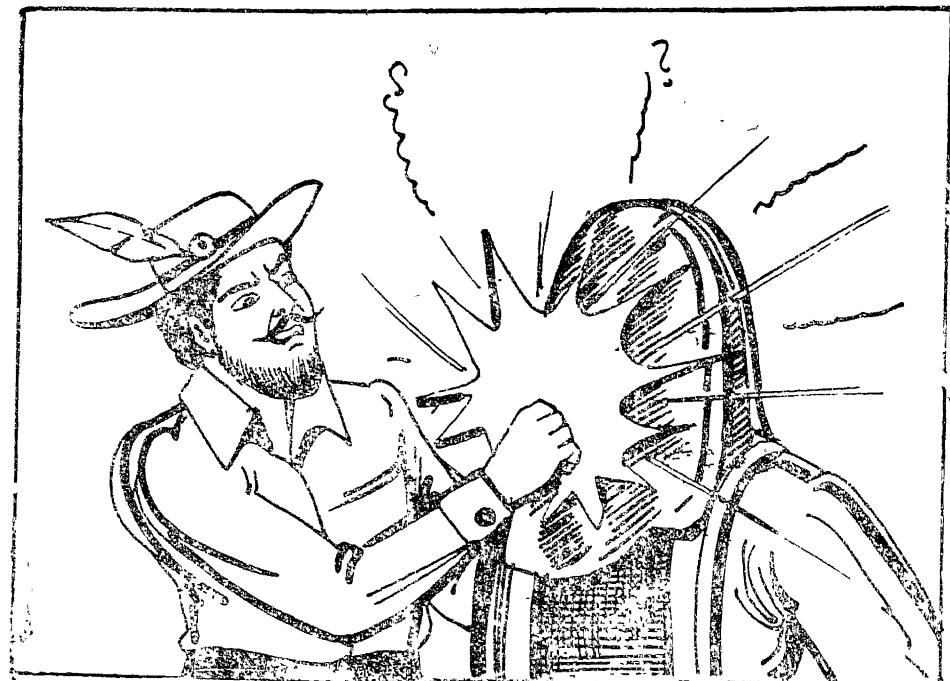
ఇంగ్లండ్ రాజు వింటేకి బాణం సంధించి, లక్ష్మీన్ని గురి చూస్తూ “మీ ముతాలో ఒక మహావీరుడు యి మధ్యనే వచ్చి కలిచాడని విన్నాను. అతడు యక్కడే ఉన్నాడా?” అన్నాడు.

“ఆ మహావీరుడికి, మా ముతాకూ ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు. అతడు అప్పుడప్పుడూ వచ్చి మమ్మల్ని పరామర్శి చేస్తూ ఉంటాడు. ఈ రోజు విలువిద్యా సాధన ఏర్పాటు చేసామనీ, దానిని పర్యవేషించేందుకు ఒకసారి రావలసిందిగా ఆ మహావీరుడికి ఆహారం పంపించాము. అందువల్ల అతడు ఈ రోజు యిక్కచికి వచ్చాడు.” అని జవాబు చెప్పాడు రాబిన్ హుడ్.

“ఎవరా మహావీరుడు?”

“సరోచక్కె ఆఫీలీ!.... అంతేకాదు మరొక వీరాధి వీరుడు కూడా ఈ రోజు యక్కణికి రావలని పుంది. అతని రాక కోసమే, మేమంతా ఎదురు చూస్తున్నాము.” అన్నాడు రాబిన్.

“ఎవరా వీరాధి వీరుడు?”

తలమీద ధరించిన ముసుగు తీయమని, రాజుతో రాబిన్ చెప్పితే
అందుకు అతడు నిరాకరించడంతో రాబిన్ ఇంగ్లండ్
రాజు ముఖంమీద బలంగా గుర్తుట!

“మా అందరికి ప్రభువైన ఇంగ్లండ్ మహారాజుగారు” అన్నాడు రావిన్ హుడ్.

ఇంగ్లండ్ రాజు తల తిప్పి అతడివంక చూస్తూ “అయితే రావిన్ హుడ్ వినువేవనన్నమాట!” అన్నాడు.

“అవును! నేనే!” అన్నాడు రావిన్.

ఇంగ్లండ్ రాజు లభ్యేన్ని గురిచూసిబాణం విడిచిపెట్టాడు. ఆ బాణం తిన్నగా వెళ్ళి లభ్యేన్ని తాకింది.

“ఫేవ్! మీరు సహ్యాన్ని అయి ఉండి కూడా భాక్తాన్ని యింత లాఘువంగా, లక్ష్మీన్ని కొట్టుగలిగారంపే నేను అభినందించకుండా పుండలేక పోతున్నాను. మీరు మా ముత్తాలో చేరితే నా తర్వాత స్థానం మీకేలభిస్తుంది.” అన్నాడు రావిన్ హుడ్.

“అలాగే కానీయే!” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

“మీ ముఖం మాకెవరికి సరిగా కనిపించడంలేదు. నెత్తిమీద వున్న ఆ ముసుగును తీసివేయండి!” అన్నాడు రావిన్.

నెత్తిమీది ముసుగును తోలగించడానికి ఇంగ్లండ్ రాజు నిరాకరించాడు....

“నేను మీ అందరికి నాయకుడను! నాయకుడి మాట తలదాల్చడం మీ అందరి కర్తవ్యం!....కనుక నెత్తిమీద వున్న ముసుగును తోలగించు!” అన్నాడు రావిన్ కోపంగా.

అయినా సరే ఇంగ్లండ్ రాజు ముసుగు తోలగించడానికి అంగీకరించలేదు.

రావిన్ కి నిజంగానే ఆగ్రహం వచ్చింది. వెంటనే పిడికిలివిగించి ఇంగ్లండ్ రాజు ముఖం మీద బలంగా గుద్దాడు. ఆ దెబ్బకు ఇంగ్లండ్ రాజు వెల్ల కిలా నేలమీద పడ్డాడు.

దానితో ఆగ్రహం ముంచుకొచ్చిన, ఇంగ్లండ్ రాజు తష్ణం పైకి లేచి రావిన్ హుడ్ ముఖం మీద చాచిపెట్టి ఒకటి వేసాడు. ఆ దెబ్బకు తట్టుకోలేని రావిన్ దూరంగా వెళ్ళి నేలమీద పడ్డాడు.

ఇదంతా దూరంనుంచి చూస్తున్న సర్కిరిచర్ట్ పరిగెతుకుంటూ వచ్చి రాబిన్ ని చేయిపుచ్చుకుని పైకి తేపాడు. ఆ తర్వాత సన్నాసి వేషంలో పున్నీ ఇంగ్లండ్ రాజు ముఖంవంక పరీక్షగా చూసాడు. చూస్తూనే అతను ఇంగ్లండ్

మారువేషం తీసేని ఇంగ్లండ్ మహారాజగా వాళ్ళముందు ప్రత్యక్షమైన రాజు ముందు అందరూ మోకరిల్లట!

మహారాజని గుర్తించాడు.

ఎంటనే అతడి ముందు మోకరిల్లి శిరసువంచి నమస్కరిస్తూ “మహా ప్రభూ! మీరా!” అన్నాడు వినయంగా.

అప్పుడు గాని రాబిన్ హుడ్ కి ఆ సన్యాగిని ఎవరో తెలిసిందికాదు.

అతడు ఇంగ్లండ్ రాజు అని తెలియగానే రాబిన్ హుడ్ మోకాళ్ళ మీద కూర్చుని శిరసువంచి ప్రభువుకు నమస్కరించాడు. అతడి సహాచరులుకూడా నాయకుడైన్న అనుసరించారు.

ఇంగ్లండ్ రాజు సన్యాగిని వేషాన్ని తీసేని “అందరూ లేచి నిలబడండి!” అన్నాడు.

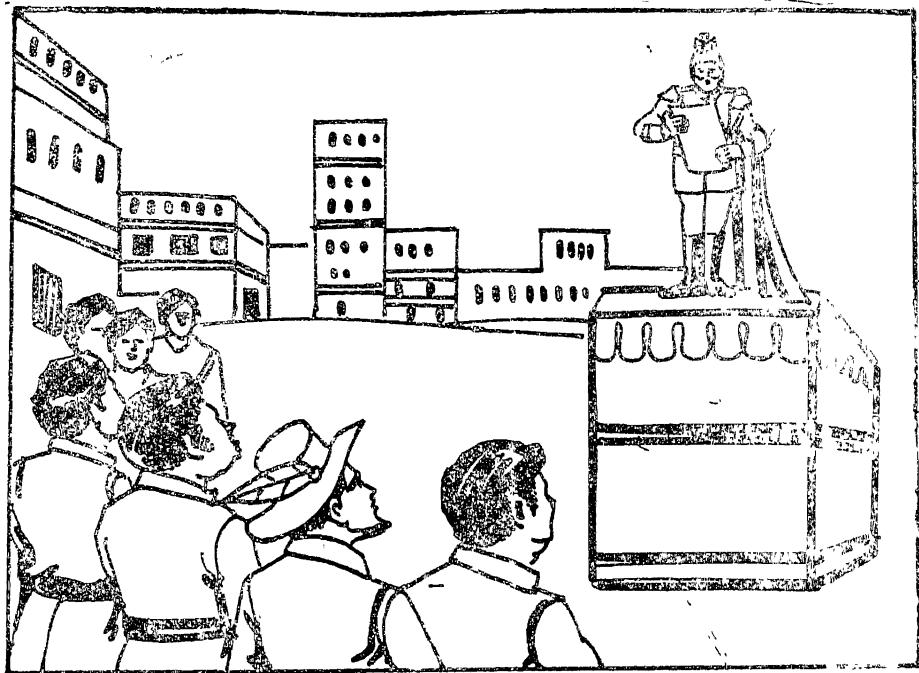
అందరూ లేచి నిలుచున్నారు.

“మేము ఇక్కడికి వచ్చి పరిస్థితులను జ్ఞాంగా పరిశీలించాము. మీరంతా పరిస్థితుల ప్రాణిల్యంవల్ల యిలా దొంగలుగా మారి ఉంటారని మేము గ్రహించాము. మీరు దొంగలుగా మారినా ధనవంతులను దోచుకుని పేచలకు పెట్టారే తప్ప మీ సాఫ్ట్ రం కోసం మాత్రం కాదని మేము తెలుసుకున్నాము. ఇకమీదట మీరు నేరస్తులుగా యిం అడవిలో బ్రితకవలనిన అవసరం లేదు. మీ అందరికి ఉమాఖిక్ ప్రసాదిస్తున్నాము. ఈ జ్ఞాం నుంచి మీరు స్నేహచ్ఛాటిప్పలు. మీరు మహావీరులు. మీకు సమ్మతమైతే మీరంతా మాతోబాటు ఇంగ్లండ్ వచ్చి, సైన్యంలో చేరవచ్చను. ఆ అవకాశాన్ని మీకు ప్రసాదిస్తున్నాను” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

రాబిన్ హుడ్ మానం వచ్చించాడు. అతడి సహాచరులంతా రాబిన్ ముఖం వంక చూడసాగేరు.

కొద్ది జణాలు గడిచిన తర్వాత ఇంగ్లండ్ రాజు నవ్వు “చూడు రాబిన్!.... ఇందులో బలవంతం ఏమీతేదు. ఇంగ్లండ్ రాజుగా మిమ్మల్ని ఆళ్ళాపించడం నా అభి

మతం కాదు. నువ్వు చాలా సంవత్సరాలుగా ఈ షైర్క్ వుడ్ పారెస్టలో స్నేహచ్ఛా
జీవితం గదుపుతున్నావు. రాచకోలువు అంపే చానిస బ్రితుకే!....నీకు యిష్టంలేని
పని చేయమని నేను బలవంతం చేయను!....ఏదివ్ పైనా మీరంతా స్నేహచ్ఛాజీవులు.

ఇంగ్రండ్ రాజు రావిన్ నూ, అతడి అనుభరులనూ స్నేహచ్ఛాజీవులుగా
ప్రకటిస్తూ వాళ్ళమీద మోపణిస నేరాలను రద్దు చేయుట.

ఇకమీదట మీరు ఎవరికి భయపడవలసిన అవసరంలేదు. మీకు యిష్టమైతే, నగరా
లలో జీవించవచ్చను. లేదా యా అడవిలోనే కాలజ్ఞేషం చేయవచ్చను” అన్నాడు.

“ప్రభువులవారి సహృదయాన్ని ఎంతగానో అభినందిస్తున్నాను. చిన్న తనం నుండి నాకు ఆర్ణ్యమన్నా, అందులో నివసించే పన్నమృగాలన్నా ఎంతో యష్టం. ఈ ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని తిలకిస్తూ జీవితాంతం యిక్కడే జీవితం గడపాలని ఉంది ప్రభూ! అయితే మేమంతా మీ దయవల్ల స్వేచ్ఛాజీవితాన్ని హాందాము కనుక, నా సహాచరులు ఏ ప్రాంతానికైనా వెళ్లి తమ జీవితాన్ని హాయిగా ప్రారం థించవచ్చును” అన్నాడు.

“మేము ఎక్కుడికి వెళ్లం! మా నాయకుడు ఎక్కుడ ఉంటే మేమూ అక్కుడే ఉంటాం!” అన్నారు రాఖిన్ సహాచరులు ముక్కకంతంతో.

“అయితే నాదొక మనవి! ధానీని మీరంతా పోటేంచక తప్పదు” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

“చెప్పండి ప్రభూ! మమ్మల్ని ఏం చేయమంటారు?” అని రాఖిన్ అడి గాడు.

“నేను ముందు నడుస్తాను. మీరంతా, నాకు ఇరువేపులా వరుసగా నిలబడి అంగరక్షకుల మాదిరిగా, నన్ను నాటింగ్ హామ్ పట్టణం వరకూ తిసుకువెళ్లాలి” అన్నాడు ఇంగ్లండ్ రాజు.

తటణం రాఖిన్ హండ్ సహాచరులంతా ఇంగ్లండు రాజుకు ఇరువేపులా జారులుతీరి నిలుచున్నారు.

ఇంగ్లండ్ రాజు కాలినడకన షేర్ వుడ్ ఫారెస్ట్ దాటే నాటింగ్ హామ్ పట్టణానికి చేరుకున్నాడు. అది చూసిన నాటింగ్ హామ్ పట్టణ వాసులంతా ఎంతో

ఆశ్వర్యపోయారు. ‘అంతమంది రక్షకభటులు ఉండి కూడా షరీఫ్ సాధించలేని ఘన కార్యాన్ని ఇంగ్లండ్ మహారాజు సాధించగలిగాడు’ అనుకున్నారు.

ఇంగ్లండ్ రాజు నాలుగు దారులు కలిసే విశాలమైన బహిరంగ ప్రదేశంలో నిలుచున్నాడు. అక్కడికి జనం విపరీతంగా రావడం ప్రారంభించారు. షరీఫ్ కూడా తన భటులతో అక్కడికి వచ్చాడు.

అప్పుడు ఇంగ్లండ్ రాజు ప్రజలనుదైశించి యిలా చెప్పాడు :

“మహాజనులారా! నేడు ఎంతో సుధినం. పేదలపాలిటి పెన్నిధి అయిన రాబిన్స్‌హుడ్ కు మేము ఈమాభిష ప్రసాదించాము. ఈ క్షణం నుంచీ అతడు కానీ, అతడి అనువరులు కానీ, నేరస్తులు కారు. వాళ్ళంతా స్నేచ్ఛాజీవులు! ఈ నగర షరీఫ్ కానీ, మరొక అధికారి కానీ పీళ్ళను ఏమీ చేయడానికి వీలైదు. ఇది మా ఆఱ్.”

ప్రజలంతా ఇంగ్లండ్ రాజుకూ, రాబిన్స్‌హుడ్ కూ జేసేలు పలికారు.

ము గి ० వు

రాబిన్సుడ్ తన సహాచరులతో షైర్సుడ్ ఫారెస్టులో స్వేచ్ఛగా హాయిగా ఎన్నో సంపత్తురాలు జీవించాడు.

అతడు మకుటం లేని మహారాజు. పేదలపొలిటీ పెన్నిధి!.... పేదలను పీడించే ధనవంతులకు అతడు సింహా స్వప్నం!....

కాలం ఎల్ల వేళలా ఒకే తీరుగా ఉండడు. రాబిన్ సహాచరులంతా వుఛొ ప్యంలో అడుగుపెట్టారు. చివరకు ఒకొక్కక్కరే తనువులు చాలిస్తూ వచ్చారు.

మృత్యువు ఎవరి మీదా దయ మాపించడు. చావుపుట్టుకలు ఏ ప్రాణికైనా సహాయమే!—

రాబిన్సుడ్ కూడా జరా భారంతో కృంగిబోసాగేడు. ఇప్పుడు అతడిని కనిపెట్టుకుని ఉన్నది ఒక్క లిటీల్ జాన్ మాత్రమే.

“మాడు లిటీల్ జాన్! నేను ఎన్నో రోజులు బ్రతుకను. నేను చనిపోయిన తర్వాత, నా మృతదేహాన్ని ఈ షైర్సుడ్ ఫారెస్టులోని మన మిగతా స్నేహితుల

సమాధుల మధ్యగా సమాధి చేయించు!.... నేను నిన్ను కోరే చివరి కోరిక అదే!” అన్నాడు రాఖిన్.

ఆ తర్వాత అతడు ఎన్నో రోజులు బ్రతకతేదు!.... మహా పీరుడుగా, సాహసకృత్యాల రాఖిన్ హుడ్ గా ప్రజలచేత కీర్తింపబడిన రాఖిన్, చివరకు మృత్యు వుకు దౌరికిపోయాడు.

ప్రపంచ ప్రభాష్టతి పొందిన రాఖిన్ హుడ్ నిజంగా అమరజీవి అని చెప్పుక తప్పదు!—

